DİRENCİİ _ MELİH41

Amcabey

İNÖNÜ — Niçin seyretmiyorsun Melen?..
MELEN — Dayanamıyorum Paşam, açıldıkça bizim bütçeyi hatırlatıyor!

NECMİ ROZ 9

Amcabey Haftalık Politik - Sosyal Mizah Gazetesi

YIL: 1, CİLT: 1, SAYI: 21, 11 Mart 1964 Çarşamba

İLK KURUCUSU :

CEMAL NÂDİR GÜLER

SAHİBİ :
Bülent Hikmet ŞEREN
Yazı İşleri Müdürü :
Mustafa YALÇINER
Sekreter :
Beyhan ŞEREN

ADRES : Türbe, Boyacı Ahmet Sok. Nuri Bey Han, kat: 3, Çemberlitaş - İSTANBUL
ABONE BEDELİ : Yıllığı 50, Altı aylığı 25 lira.
İLÂN FİATI : Kapak içi santimi 20, iç sayfalar 30 liradır.

YAZARLARI :

M. Samim AKAY
Kenan AKINCI
Şakir BALKI
Necdet Rüştü EFE
Azmi Nihad ERMAN
Burhan ESEN
Yalçın KAYA
Orhan KEMÂL
Güzin SAYAR
Namık Kemal ŞENAY
Bülent Hikmet ŞEREN
Vedat ÜRETÜRK

ÇİZERLERİ :

Zeki BEYNER
Cavid ÇEVİKUS
Orhan ENEZ
Mustafa EREMEKTAR
Yurdagün GÖKER
Yurdaer KALAYCI
Necmi RIZA
Burhan SOLUKÇU
Bülent ŞEREN
Cemil YÜREKLİ

★ **Bu sayının iç dizgi ve baskısı ERCAN Matbaasında, Kapak baskısı KARADENİZ Matbaasında yapılmıştır.**

ÖMÜR

PASTA, ŞEKERLEME VE TATLILARINI

YİYENİN
ÖMRÜ ARTAR

nefîs çeşitlerimizle emrinizdeyiz.

ÖMÜR PASTAHANELERİ

Nişantaşı Rumeli Caddesi — Telefon : 48 09 91
Aksaray M. Kemal Paşa Cad. 31 — 21 23 66

(Amca : 64)

26ncı sayıda 1inci cilt tamamlanıyor!

Amcabey okuyucuları, nefis bir cilt kapağı içinde hazırlanmakta olan bu altı aylık koleksiyona sahip olmak istiyorlarsa, siparişlerini şimdiden bildirmelidirler...

Amcabey

Birinci cildini, ikinci cilde abone olan Okuyucularına yarı fiatına verecektir

Birinci cilt (26 sayı) : 30 Lira
İkinci cilde abone olanlara : 15 Lira

Ciltler muayyen miktarda olacağından siparişlerinizi Mart ayı sonuna kadar bildirmelisiniz...

YIL : 1
11
MART
1964

Amcabey

CİLT : 1
SAYI : 21
100
KURUŞ

★ HAFTALIK POLİTİK - SOSYAL MİZÂH GAZETESİ ★

VERESİYE KAN!

Rumlar sevinçlerinden hora tepiyor... Biz memnuniyetimizden zeybek oynuyoruz... Kıbrıs'lı soydaşlarımız, aç bilâç, gece gündüz uykusuz, kan revan içinde, eller tetikte bekliyorlar...

Neyi?

Kurtuluş gününü mü? Hürriyet ümidini mi?

Hayır, Birleşmiş Milletler kuvvetlerini! Onlar da gelsin bakalım, diyorlar... Onlar da gelsin, başkaları da gelsin, neler gelecekse gelsin... Biz teker teker gidinceye kadar, gelenleri göreceğiz diye düşünüyorlar!

Birleşmiş Milletlerin yumyumuşak, sulhçu eli, Makaryos'un kana boyanmış nasırlı pençesini tutabilecek mi?

Böyle bir sual karşısında U Thant bile, utanarak susacaktır sanırım...

Birleşmiş Milletler için dâvâ, Kıbrıslı Türklerin kanı ve canı dâvası değildir! Meseleyi onların tetkik ettiği zaviyeden, yüzbinlerce daha Türk öldürülebilir. İşte Kıbrıs'lı Türk'ün matemi ile, çeteci Rum'un sevinci bundandır.

Rum çetecileri, Birleşmiş Milletler Kuvvetleri karşısına da otomatik silâhlar, toplar, tüfekler ve elbombalarıyla dikiliverince, kesin hakkımız olan müdahaleyi yapmıyarak bugüne kadar onların teçhizatlanmış olmasına sebebiyet vermekle bizi suçlamaya kalkışırlar ve Kıbrıslı Türk'ü kaderiyle başbaşa bırakırlarsa, hiç şaşmayalım!

Hem soralım biraz birbirimize, Birleşmiş Milletler kuvvetleri, bugüne kadar, hagi bilekten akan kanı, gövdesi can vermeden durdurabilmiştir? Dünya milletlerinin gerçekten birleşmeye mütemayil bir halleri olsa, Kıbrıs gibi dünyanın nice kanlı faciaları, daha patlak vermeden el konulan basit meselelerden sayılırdı.

Bir cinayeti önlemek değil, bir cinayetin olduğuna Birleşmiş Milletleri inandırabilmek için, yedi düvelde göbeğimiz çatladı. Şimdi de galiba bu yorgunluktan kurtulduğumuza seviniyoruz...

Azgın ve kararlı olduklarını her halleriyle isbat eden Rum çetecilerine karşı çıkarak, silâhsız Türkler adına veresiye kan dökecek Birleşmiş Milletler kuvvetini, varsa, dört gözle görmek istiyoruz!

Bülent Hikmet ŞEREN

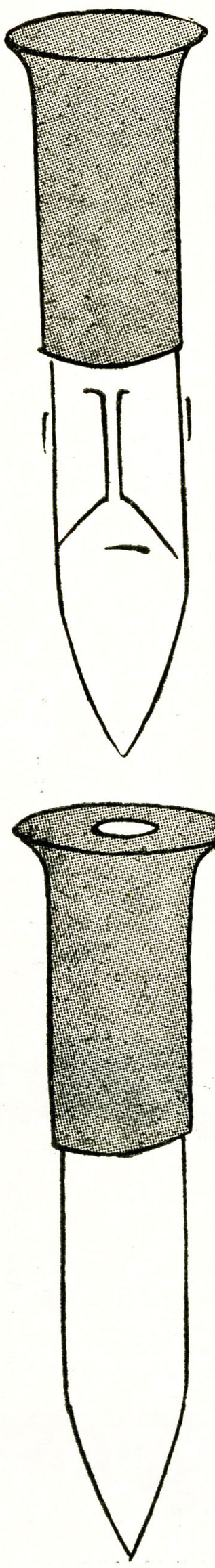

Papaz'ın başarısı!

Demokles'in torunu!

MANDY'YE NAĞME!

Mandy'ciğim... Gözlerin ne kadar güzel senin!
Bakışların ne kadar duru hisler taşıyor...
Kadife vücuduna uzanan her el senin,
En saf duygularını hatır hatır kaşıyor...

Etme bize, eyleme, vazgeç bu açıklıktan,
Bütün işlerimizi çarşafa dolaştırdık...
Akıllarımızdaki ezelî kaçıklıktan,
Seni kendimiz sanıp, biz orospulaştırdık!

Tahir NEDİM

KARABORSACI

Doktorun gözleri sevinçle parladı; zıp zıp zıplıyordu sevincinden. Hemşirenin kulağına birşeyler söyledi, o da sevincinden zıplamağa başladı. Öteki hastaları bırakarak gıptayla yüzüme bakıyorlardı.

Hiçbirşey anlamamıştım, ne vardı? Yoksa bugüne kadar keşfedilmemiş birşey mi keşfetmişti bende. Şefkatle yanaklarımı okşadı. Çıplak karnımı bir battaniye ile örttükten sonra hemşireye döndü:

— Ne duruyorsunuz, koşun başdoktora, doktorlara haber verin, çabuk...

Biraz doğrulur gibi yaparak sordum:

— Birşey mi var bende doktor bey?

— Şey tabi, şu anda çok kıymetli birşeye sahipsiniz. Aman kıpırdamayın. Gayriihtiyarı elimi karnıma götürdüm. Belli mi olur, doktorun hemşirenin bukadar telâşına göre belki de bir bebek vardı. Belki de cinsiyet değiştiriyor kadın oluyordum. Sağımı, solumu yokladım. Herhangi bir alâmet yoktu. Yoktu ama, bu kaçık herif ne bulmuştu bende. Öteki hastalara kızdı:

— Çabuk çabuk giyinin, boşaltın burasını.

Biraz sonra hastanenin bütün doktorları başucumda dikilmişlerdi. Birbirleriyle konuşuyorlardı:

— Bu kıtlıkta hayret doğrusu, nereden bulmuş olabilir?

— Ailesi ne bahtiyar insanlarmış..

— Tahmin ederim kuyruğa bile girmemiştir.

Sinirlendim:

— Ne kuyruğu be, kimin kuyruğuna girecekmişim diye bağırdım. Uzun boylu birisi yanıma yaklaştı:

— Sakin ol evlâdım, sakin ol. Ben sinir doktoruyum, haklısın, ama biz de haklıyız. Nereden kaptığını merak ediyoruz.

Felâket, galiba büyük bir mikrop kapmış olacağım ki; bu herifler mikroskopsuz görüyorlardı. Onların baktığı yere ben de baktım. Görünürlerde birşey yoktu. Boyundan, posundan başdoktor olduğunu tahmin ettiğim karnımı okşadıktan sonra arkadaşlarına döndü:

— Ne dersiniz belediyeye haber verelim mi, yoksa biz bize mi paylaşalım. Herifler beni doğruyacaklardı galiba.

— Bana bakın dedim, ne kuzuyum ne besili dana. Oldu olacak bari sucuk yapın. Başdoktor güldü:

— Böyle birşeyi imal eden vücudun eti de kıymetlidir. Fakat biz senin yalnız karnının içindekini paylaşmak istiyoruz.

— İşkembeciye gidin yahu! Bu memlekette tonla sakatçı var. Benden ne istiyorsunuz? Sinir doktoru karıştı:

— Ben yokum dedi. Bütün vatandaşlar sıkıntıdayken, bunu bizim tek başımıza kullanmamız milliyetsizliktir.

— N'oluyor size yahu! Dikiş makinesi mi, yoksa araba mı kullanıyorsunuz? Dahiliyeci, sinir doktoruna:

— Bana kalırsa belediyeye haber vermeli, tanzim satışı yaptırmalı. Dedi. Hoppola, beni kıyma edeceklerdi anlaşılan. Her kıyma tanesini bir vatandaşa...

Demindenberi doktorlardan bir tanesi dik dik bakmaktaydı. Galiba sırasını bekliyordu. Nihayet o da konuştu:

— Arkadaşlar dedi, hepimiz bulduğumuz malı paylaşmak sevdasındayız. Ama unutmayınız ki, karşımızda bir karaborsacı var. «Parmağıyla beni gösteriyordu». Önce bir polis çağırtıp ifadesini aldıralım. Bakalım nereden bulmuş, nasıl depo etmiş bu malı. Ağlamaklı gibi oldum:

— Kardeşim neyi bulmuşum, neyi depo etmişim. İki gündür üstüste makarna yedik, günah mı?

Sonra kafamda birşey şimşek gibi çaktı. Dairede bir arkadaşın tadayım diye verdiği Hindistan cevizi sakın kaçak olmasın. Olur da olur, ama o eriyeli hayli olmuştur. Öteki konuşmasına devam ediyordu.

— Vatan haini herif seni. Zaten hep sizin gibilerin yüzünden kalkınamıyor bu memleket.

Al bakalım, bir de vatan haini olduk. Yerimde sinirimden tepinmeye başladım. Doktorların hepsi arı gibi üzerime üşüştüler. Heer biri bir yerimden tutuyorlardı. Sonra güzelce elimi, ayağımı karyolaya bağladılar. İki de iriyarı hastabakıcı başıma dikerek uzaklaştılar.

Hayli zaman sonra içeriye iki polisle bir bekçi girdi. Polislerden genç olanı:

— Kalk bakalım, gidiyoruz dedi.

— Nereye?

— Müdüriyete, ifaden alınacak.

— Ne yaptım ben kardeşim?

— Ne yaptın ha, sus karaborsacı herif.

İplerimi çözdüler. Elime kelepçeyi vurdular. İki polis yanımda, bekçi arkamda saltanatla dışarı çıktık.

Aman Allahım, dışarısı ne kalabalık, ne kalabalık, mahşer gibi. Herkesin elinde şişeler, gaz tenekeleri, bidonlar. Olanlardan hiçbirşey anlıyamıyordum. Ne yapmıştım ben, neyin karaborsacısıydım.

İhtiyar bir kadın elindeki şişeyle, halkın elinden güçlükle bindirilmiş olduğum cipe doğru hücum etti:

— Seni gidi hınzır herif seni. Millet böyle gazsızlıktan kırılırken, sen o güzelim gazı karnına depo et değil mi... Tuu aşşalık...

Ve şişenin kafama indiğini hatırlıyorum...

Muzaffer İZGÜ

ADAM SENDE

Şu ömür denen ağaç, yaprak yaprak dökülür,
Ne bir filiz, ne bir dal, ne ruh kalır bedende.
İki kazma, bir çukur ve bu ağaç sökülür,
Hep gaflete sürükler, bizi, her adam sende..

Haksızlığı görürüz, fakat durmaz geçeriz,
İşi ehline vermez, bir torpilli seçeriz,
Suyun bir kilosunu yetmiş beşe içeriz,
Bunları bilip yine deriz, ver, adam sende!..

Giyeriz T.M. marka İngiliz kumaşını,
Ayın daha önünden bekleriz ay başını,
Öderiz nafakadan meb'usan maaşını,
Bir lokma ekmeğimiz olur ter, adam sende!..

Lokantada ne yeriz, ne etidir belli mi?
İtibar başka olur, adam, kelli felli mi..
Desen ki gafil kişi bu dünya temelli mi?
Ne bir cevap verilir, ne biter, adam sende!..

Her şeyden üstün tutup benimsedik kumarı,
Kırdık bu hiç yüzünden dostu, yârânı, yârı,
Haram akar her kimin kesilirse damarı,
Kareyi kaçırtıyor, bir dö per, adam sende!..

Her işte adam sende, bizde budur riyaset!
Halkta bu, makamda bu, bu değişmez siyaset!
Gel, yıllar öncesiyle bu günleri kıyas et!
Bakan, görür gerçeği, hâlâ der, adam sende!..

Namık Kemal ŞENAY

Bir çocuk aç annesini doyurmak için peynir ekmek çaldı :

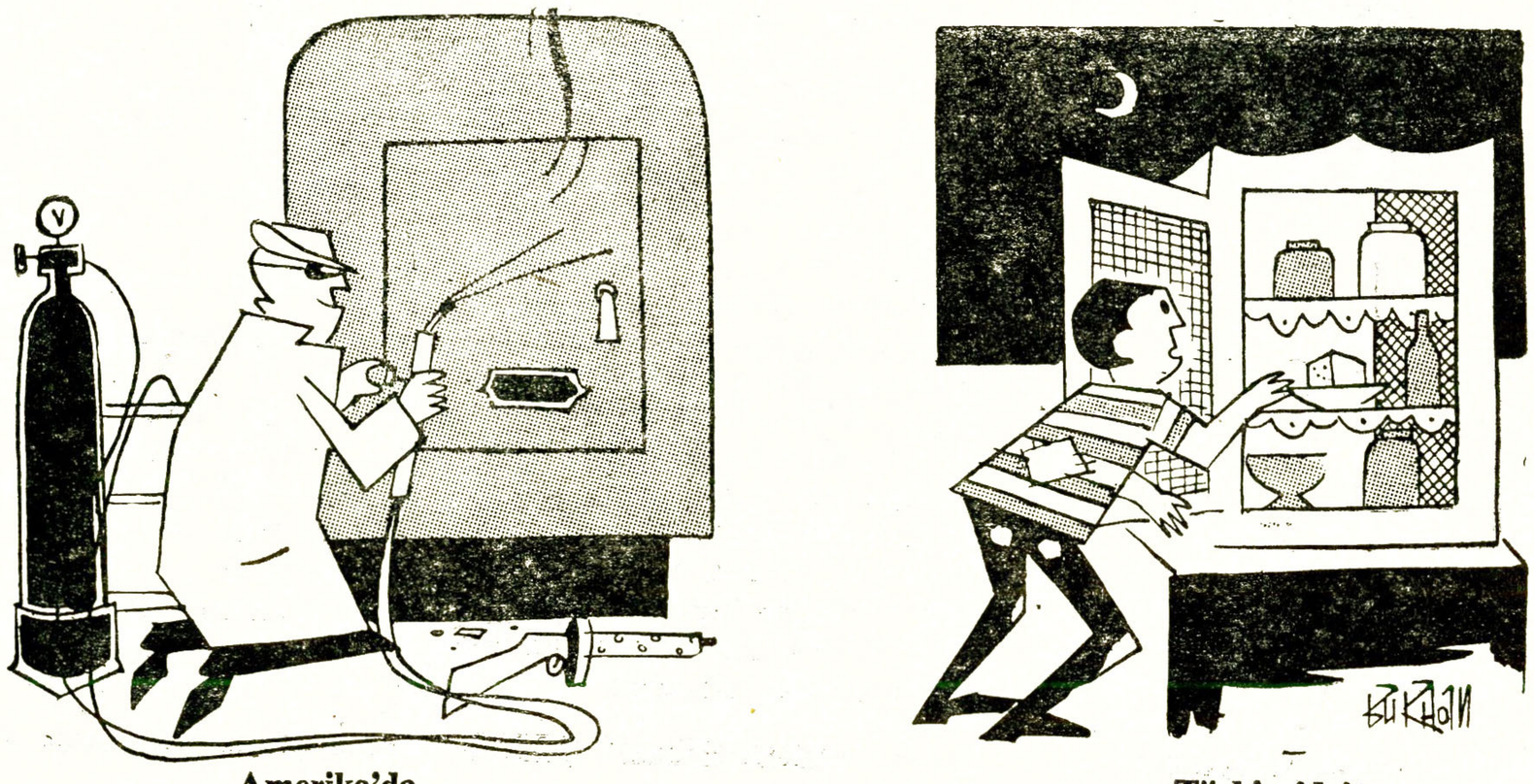

Amerika'da ..... **Türkiye'de!**

NE VAR, NE YOK?

NE VAR, NE YOK?

Entari var, basma yok
Köprü var, asma yok
Sokak var, cadde yok
Hayal var, madde yok
Kaldırım var, asfalt yok
Yiyen var, halt yok
Artış var, iniş yok
Yarış var, finiş yok
Elektrik var, ışık yok
Hırpani var, şık yok
Ayı var, dayı yok
Rakam var, sayı yok
Bugün var, yarın yok
Tarı var, kadın yok
Kavga var, post yok
Düşman var, dost yok
Aydın var, emeli yok
Dindar var, ameli yok
Baskı var, basan yok
Baş var, başkan yok

GÖBEKTAŞI

Erbabı bilir!

Bir gazete «Vergi kaçakçılığı nasıl yapılıyor?» konulu bir anket açmış...

Ne lüzum var buna efendim?.

Erbabı işini bilir!

İmamın ekmeği!

«Üniversiteye girenler kâfirdir.» diyen bir imam tevkif edilmiş.

Herkes tahsil görseydi imamı kim dinlerdi?.'

Bu yüzdendir ki halkın cehaleti, imamın ekmeği demektir...

Dikiş tutturmak için!

Yapılan bir açıklamaya göre, köylerde radyodan çok dikiş makinası varmış...

Ne yapsın köylülerimiz?...

Dünyada dikiş tutturabilmek için başka çare bulamadılar zahir...

Dilenci mi?...

Belediye ekipleri dilencilerle mücadeleye hız vermişler.

İyi etmişler. Fakat dernek maskesi altında her gün vatandaşları dolandıranlar, oy dilencisi politikacılar v.s., v.s., v.s. ye sıra ne zaman gelecik?.

Ufak değişiklik

Bizde ötedenberi her gizli hareketin arkasında mutlaka komünist aramak illeri vardır.

Bugüne değin her olayda mutlaka bir komünist parmağı aranmıştır.

Ancak son suikast olayında nedense komünist aranmadı. Mütecaviz verdiği ifadesinde «Sarıklı hocaların tesiri altında kaldığını ve C. H. P. nin dinsiz, İnönü'nün de komünist (!)» olduğunu söylediklerini nakletmiştir.

Meselenin iç yüzünü anladınız değil mi?

M. Samim AKAY

Şapşal

Adam kâtibe, bir arayan olursa yok demesini tenbih etmişti. O sırada gelen bir adam patronu sordu.

Kâtip:

— Yok efendim, henüz gelmedi, cevabını verdi.

— Yaa! Şu halde yarın gelirim. Acaba hangi saatlerde bulunur?

Kâtip şaşaladı.

— Bir dakika efendim, dedi. Kendisine sorayım.

Açıkgöz çırak

Yazıhanede ayak işlerinde çalışan çocuk nefes nefese içeri girdi. Patronla kâtibe öpüşüyorlardı.

— Hişttt, patron, diye seslendi. Karın geliyor.

Sonra yılışık bir gülüşle ilâve etti:

— Artık haftalığımın arttırılmasına hak kazandım değil mi?

Mazeret

Hanım hizmetçiyi azarladı.

— Ne tembel şeysin sen, bu ne pislik? Eşyaların üzerinde bir haftalık toz var...

Hizmetçi:

— Hanımcığım, dedi. Öyleyse bu benim kabahatim değil. Ben geleli bir gün oldu..

İçme sebebi

Meyhanede adamın biri yanındakine:

— Affedersiniz, dedi, üstüme vazife değil ama, sormaktan kendimi alamıyorum. Neden bukadar çok içiyorsunuz?

Adam yalpalayarak cevap verdi.

— Karımı gördünüz mü?

— Hayır...

— Görseydiniz neden içtiğimi anlardınız...

SADE BİİİR...

Üstad Ulunay'ın 3 Mart 1964 tarihli «Milliyet» deki yazısından:

«Hüseyin Rahmi Gürpınar'a karşı 50 küsûr senelik bir hürmet ve muhabbetim vardır. Rahmetli İbrahim Hilmi Çığıraçan üstadın bütün eserlerini bugünkü lisana göre sadeleştirmek şerefini bana tevcih eylemiş bulunduğu için bu hürmeti bir hizmetle de te'kid eylemiş bulunmak bana ayrı bir fahr ü şeref vesilesi oluyor.»

OKYANUSTAN GEÇİP DEREDE BOĞULMAK!

A.P. Ajansının Columbus (Ohio) dan bildirdiği bir haber:

«Amerikalı eski astronot John H. Glenn'in banyoda düşerek meydana gelen sakatlıktan iyileşmekte olduğu bildirilmiştir.»

SERT OLSAN NE YAPARSIN?

İlhan Selçuk'un 2 Mart 1964 tarihli «Cumhuriyet» deki yazısından:

«Demek oluyor ki İşçi Partisi çok yumuşak bir programla yürümek niyetindedir. Ama bu programın yumuşaklığı, Türkiyenin özel durumundan doğuyor.»

HÖÖÖÖST!

Ödemiş'ten bir haber:

«Seyrekli köyünden Hasan adlı bir genç, ayağına basarak (Pardon) diyen nişanlısından ayrılmıştır.

Nikâh muamelesi için nişanlılar fotoğraf çektirirlerken ilk defa konuşmuşlar, şaşkınlıkla Hasan'ın ayağına basan müstakbel gelin (pardon) diyerek özür dilemiştir. (Pardon) kelimesine içerleyen Hasan Okumuş, evlenmekten vazgeçmiş:

— Ben öyle, pardon, mersi diyen tango kadınlarla yaşayamam!

Demiştir.»

Trafik Polislerine «Morallerini takviye için» eğlenceler düzenlenecek:

— Şuna bak, insanın moralini amma takviye ediyor ha!..

Doktorculuk Oynuyorum

Yalçın Kaya

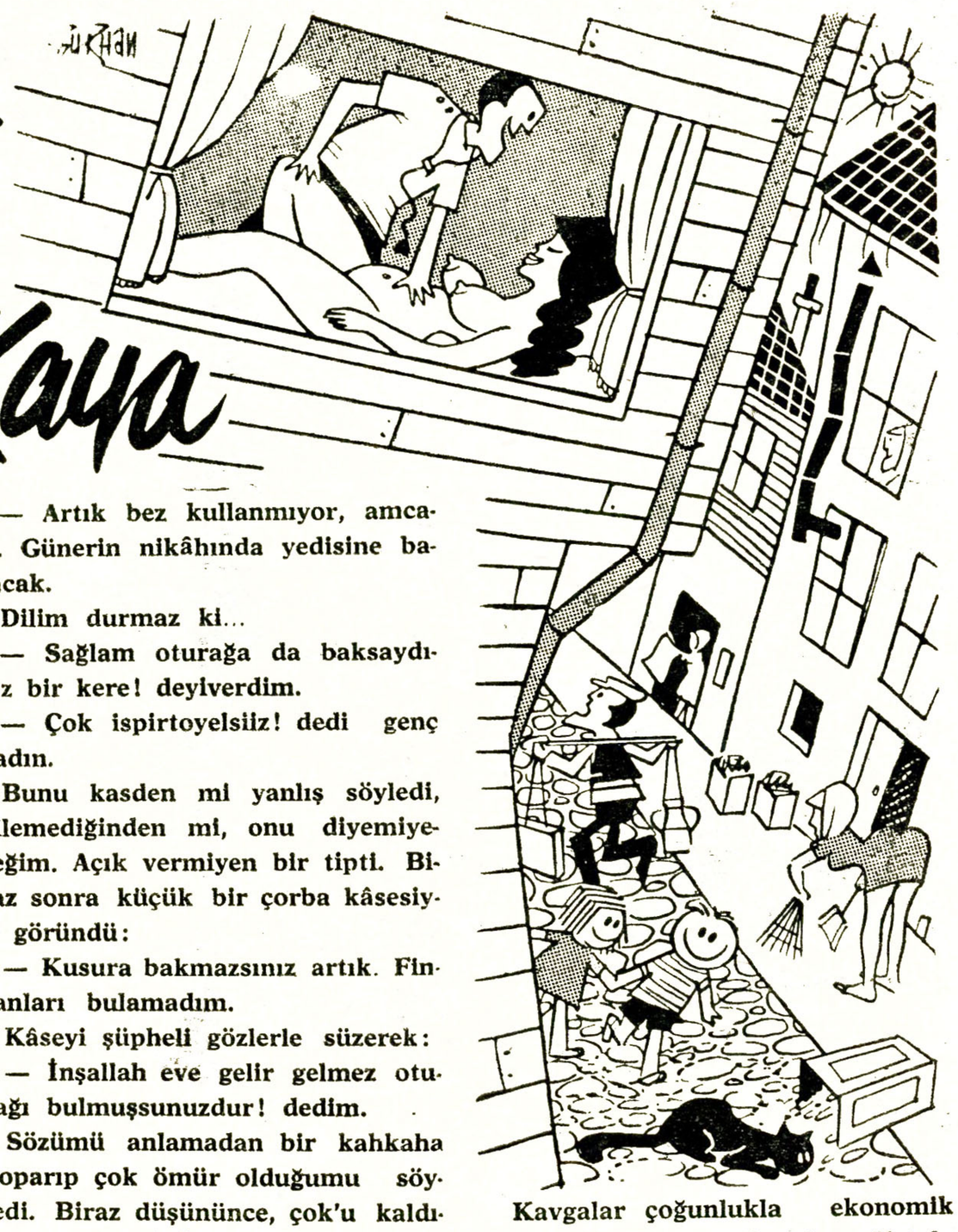

Rukiye, fileyi elimden kaptığı gibi beni kapıya doğru iterek:

— Koş, kızını ara! dedi. Sabahberi canım çıktı peşinden koşturmaktan. İş yapamadım.

Canım sıkıldı. O gün dairede çok yorulmuştum. Hiç nefes almadan, birbiri ardından tam on iki bardak çay, dört kahve içmiş, yirmi kolon spor toto doldurmuştum. Şimdi bu yorgunluğun üstüne çocuğu aramak, yaş peştemal gibi sarmıştı.

— Yahu, dedim, ne merak ediyorsun?!. Bir komşudadır. Altı yaşında artık. Gideceği, gitmiyeceği yeri bilir.

— Tehlikeli olan da bu ya zaten! dedi karım. Fehmiyenin piçi doktorculuğa alıştırdı. Bir türlü baş edemiyorum. Ellerine iğne mi batırmadım, ağzına biber mi sürmedim. Hiçbiri fayda etmiyor.

— Söylesene, kırayım kemiklerini!.. Bu Fehmiye kim?

— Üst aralığa birileri taşındı ya, ayakkabıcı mı, derici mi, nedir, işte onun karısı. Şimdi de ordadır. Başka yerde arama.

Aile reisliği damarlarım kabarmıştı. Bizim kız nasıl olur da... değil mi efendim. Şapkamı fırlatıp yürüdüm. Şapkayı tepem iyice atsın diye çıkarmış olacağım.

Kapıyı uzun boylu, beygir yapılı bir genç kadın açtı. Oldukça güzel bir yüzü, arteziyen burgusu gibi gözleri; iri, sivri göğüs fıskiyelerinden sıhhat fışkıran bir vücudü vardı.

— Affedersiniz, bizim kız burda mı? diye sordum.

— Mineyi mi söylüyorsunuz? dedi.. Burda... İçeri buyurmaz mısınız?

— Yok, rahatsız etmiyeyim! Alıp gideceğim. Annesi karnını doyuracak.

Göz burgusu, kalbimi oymıya başlamıştı.

— Ben onlara biraz önce bir şeyler verdim. Karınları aç değil. Bırakın oynasınlar. Birazdan ben getiririm... Bir kahve almaz mıydınız?

Burgu, kalbimin işini bitirmiş, güneye doğru ilerliyordu. Cevabımı beklemeden içeriye koşup:

— Beş dakikada pişiririm, dedi.

İster istemez, yahut istemez ister içeriye girdim. Antrede bir divan vardı. Oraya oturdum. Antre, birtakım sandıklar ve çiftli şekilde bağlanmış koltuklarla doluydu. Genç kadın, başını mutfak kapısından uzatarak:

— Kusura bakmayın, daha yerleşemedik !dedi. Pek dağınığız.

Biraz sonra:

— Şansınız varmış, cezveyi buldum! dedi. Delik oturağın içine koymuşum. İki gündür araya araya canım çıkmıştı. Sizin şansınıza bulundu.

Artık buna ne şansı denir, onu siz söyleyin. Burgu, kalbimden sonra midemi de becerlemişti.

İçerlden kendi kendine konuştu:

— Acaba fincanlar nerde?

Ağzımdan kaçtı:

— Çocuğun bezlerine bir baksaydınız.

— Artık bez kullanmıyor, amcası. Günerin nikâhında yedisine basacak.

Dilim durmaz ki...

— Sağlam oturağa da baksaydınız bir kere! deyiverdim.

— Çok ispirtoyelsiiz! dedi genç kadın.

Bunu kasden mi yanlış söyledi, bilemediğinden mi, onu diyemiyeceğim. Açık vermiyen bir tipti. Biraz sonra küçük bir çorba kâsesiyle göründü:

— Kusura bakmazsınız artık. Fincanları bulamadım.

Kâseyi şüpheli gözlerle süzerek:

— İnşallah eve gelir gelmez oturağı bulmuşsunuzdur! dedim.

Sözümü anlamadan bir kahkaha koparıp çok ömür olduğumu söyledi. Biraz düşününce, çok'u kaldırarak kısaca «Ömürsünüz» dedi.

Kâseyi elime tutturduktan sonra:

— Çocukları görmek istemez misiniz? dedi. Ne güzel oynuyorlar. Onlara baktıkça çocuk olmayı arzuluyorum.

Son derece telâşlanarak:

— Yok, görmiyeyim! dedim.

Biçimsiz bir sahneyle karşılaşmak hiç hoşuma gitmiyecekti. Genç kadın ısrar etti:

— Gelin Allahaşkınıza!.. Hayran kalacaksınız... Hiç kavga etmiyorlar.

İçimden:

— Elbet, kavga etmezler! diye konuştum. Dükkâncılık oynamıyorlar ki...

Kavgalar çoğunlukla ekonomik sebeplerden ileri geliyordu. Yatak, ekonomi dahil birçok kavga konularını yok edecek, bunların üstüne yorgan çekecek tek yerdi. Babalık haysiyetimden ötürü, bunları düşünürken büyük bir utanç duyuyor, renkten renge giriyordum.

Genç kadın, antrenin sonundaki kapıya doğru yürüdü. Eliyle beni çağırdı. Birden ayıldım: Belki çocuklar o odada değildi. Kadının beni yatak odasına davet etmiş olması pekâlâ mümkündü.

Kadının yanına giderken, insanların ne kadar egoist olduklarını düşündüm. Kızımın doktorculuk oynaması ihtimali karşısında biraz önce çılgına dönen ben, şimdi başkasına ait bir kadınla çalgın saatler geçirmiye hazırlanıyordum. Fakat kanaatimi değiştirmekte gecikmedim. Herkes yakaladığını şey yaparken, bu dünyada tek dürüst insan ben mi kalmıştım?!.

Kadın, burgusunu biraz daha çalıştırdıktan sonra kapıyı yavaş yavaş aralamıya başladı. O anda yine kafam allak bullak oldu: Ya çocuklar bu odadaysa!..

Gözlerimi kapadım. Karanlık herşeyi halleder sanıyordum. Yanılmışım. Gözkapaklarımın ekranında, kendisini doktoruna muayene ettiren kızımın hayali belirmişti. Gözlerim bir veda mektubu ile yuvalarını terkedecek gibi oldu. Kapıyı açmasına mani olmak için kadını dirseğinin üst kısmından yakaladım. Genç kadın, göğsünü elime dayadı.

Kapı açılmıştı. Odaya bakınca aldanmış olduğumu gördüm. Kızım hasta değil, doktor rolündeydi. Sa

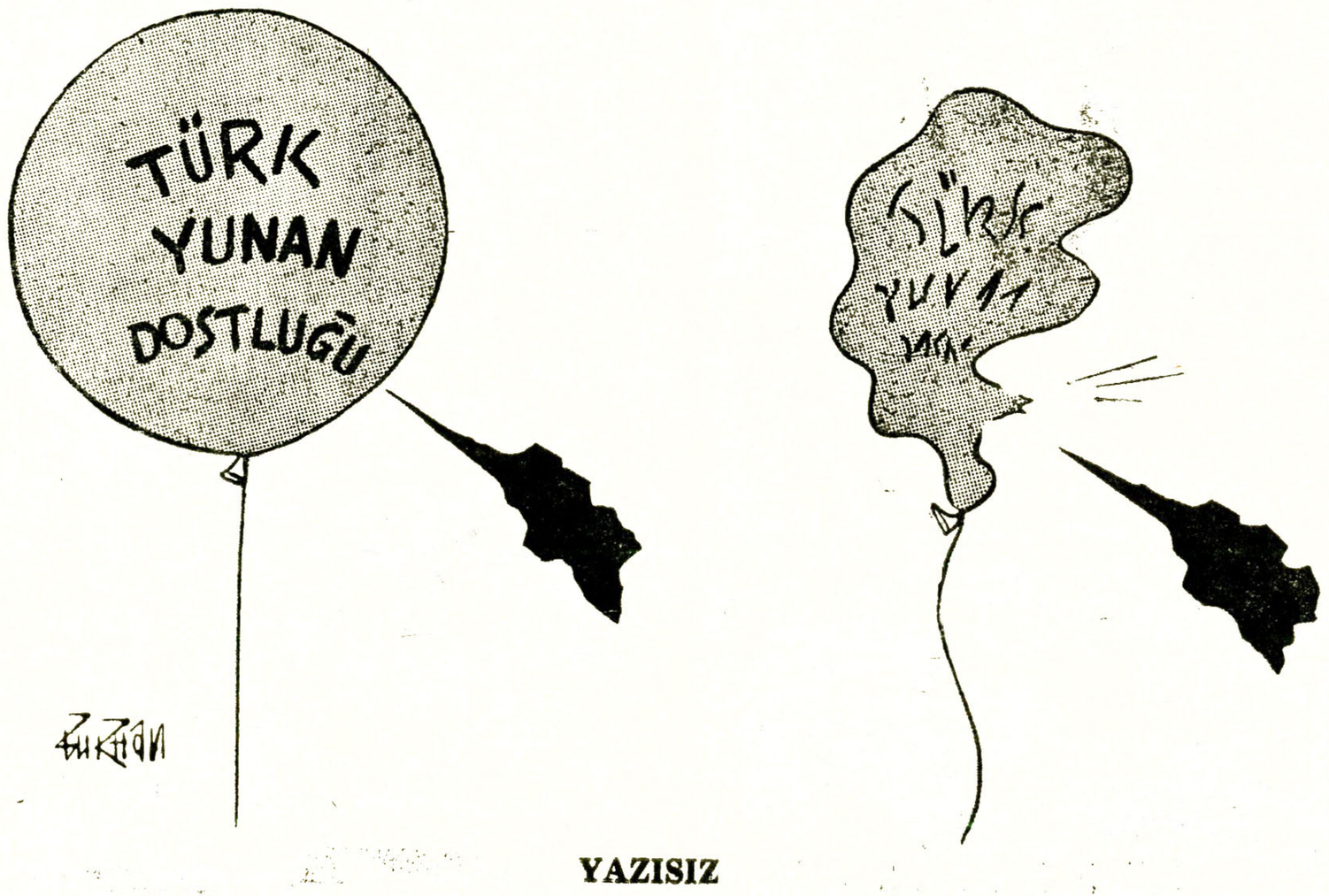

YAZISIZ

yın doktorumuz, tıp ilminin bu iç güdüsel âbidesi, beni görünce toparlandı. Suçunu anlamıştı. Ağır ağır doğruldu. Yanımdan korkarak geçti. Çıktı, gitti. Döveceğimi sanmıştı. Sopaya karşı olduğumu lâf arasında belirtmek isterim. Şimdiye kadar benden bir fiske bile yememiştir. Kızdırdığı zaman annesine söylerim; o döver, olur biter.

Saygıdeğer hastamız istifini bile bozmamıştı. Ağlamaklı bir sesle:

— Anne be, niye gitti Mine? diye söylendi. Ben doktor olacaktım. Sıra bendeydi.

Dudaklarını şişirerek somurttu. Biraz sonra aynı şişkinlikle:

— Öyleyse sen gel bakalım! dedi annesine.

Kadını hâlâ tutmakta olduğumu o zaman farkettim. Genç anne itiraz etti:

— Ama yavrum, amca var şimdi!

— Hayır, geleceksin!..

Küçük, sarı, cin gibi bir çocuktu.

Kadın, kendisini bana bağlıyan kilidi yumuşak bir şekilde açarak oğlunun yattığı divana doğru yürüdü. Çocuk kalktı, annesi yattı. Kadının yüzünde meselenin başka türlü halledilmesine imkân olmadığını belirten bir ifade vardı.

Çocuğun davranmasını beklemeden eteğini kendisi sıyırdı. Çamaşırsızdı...

Bundan ötürü benden özür diledi:

— Kusura bakmayın, her zaman hazır bulunmak gerekiyor da... Çocuk işte! Lâf dinlemiyor.

Oğlu ayağını yere vurarak:

— Oynamıyorum işte! Ben çocuk değilim, doktorum.

Ben, kapıda mıhlanmış kalmıştım.

— Peki, peki, doktorsun! Gel! dedi genç kadın.

Burgu, yerini bulmuştu. Cebimden iki yirmi beşlik çıkararak çocuğa:

— Git iki ciklet al! dedim. Biri sana, biri Mineye!.. Bizde oynayın. Hadi!.. Annesi ona muhallebi yaptı. Beraber yersiniz!

Çocuk, parayı elimden kaptı:

— Ama ben ciklet istemiyorum. Leblebi şekeri alacağım.

— Ne alırsan al! dedim.

Sevinçle kapıdan çıkıyordu. Arkasından seslendim:

— Minenin annesi beni sorarsa, alışverişe çıktı dersin. Ne diyeceksin? Alışverişte diyeceksin.

— Olur, verişte diyeceğim, dedi.

Heyecanlandım:

— Öyle değil, yavrum! Alışverişte diyeceksin.

— Olur, dedi çocuk, alışta verişte diyeceğim.

— Hayır, alışverişte!.. Yahut şey de, daha iyi: Çarşıya çıktı de! Bu daha kolay.

— Olur, çarşıya çıktı diyeceğim.

Çocuk gidince, divana yaklaşarak:

— Biraz da biz oynasak... dedim. Belki çocukların görüp bizim farkedemediğimiz bir şey vardır bunda. Sertlik hiçbir şeyi halletmez. Onların yaşına inmek gerek.

Genç kadın gerindi ve:

— Bunu anlamanız beni sevindirdi, dedi. Ben iniyorum şahsen o yaşa!

★

Artık her akşam daireden çıktıktan sonra evlerine uğruyorum. Son rasını tahmin edersiniz. Fehmiyeyle saatlerce çocuklaşıyoruz.

Baba olmak kolay değil. Çocuk denen varlığı enine boyuna incelemek şart.

Ramiz Gökçe'nin 1936 da çizdiği bir karikatür :

GEMİ ASLANI !

İngiltere — Havalar fenalaştı, Allah vere de postu fırtınaya kaptırmasak!

Şeren ve Alkol!

Arasıra kendimize ait fıkralar da anlatacağız burada. Malûm ya, hem sütun müsait, hem hayatımızın fıkralaşan tarafları çoktur bizim. İlkönce gazetemizin sahibi Bülent Şeren'in başından geçen bir olayı anlatalım da, hem onu sizlere de tanıtmış, hem sırayı bozmamış olalım:

Şeren üstad, içkiye fazla düşmanlığından olacak, hem durmadan içerek içki neslini kurutmaya çalışır, hem de alkol aleyhinde verir, veriştirir. Bir gün yine, Çemberlitaş meyhanelerinden birinde alkolü ele almış, veryansın konuşuyordu:

— Beyler, alkolün ne berbat bir şey olduğunu milâttan önce yaşayanlar bile bilirlerdi. Biz hâlâ kafamıza sokamadık. Düşünün... Milâttan beş asır önce İpokrat alkolizm meselesini ele alarak, alkoliklerden doğan çocukların da dejenere olacakları neticesine varmıştı... Sonra... Eski zaman kanunlarında içkiye karşı müsamaha pek yoktu, hattâ çok sert hükümler de konulmuştu. Drakon, müzmin alkolikleri idam ettirirdi. Solon bile, bu cezayı, memur olan alkoliklere karşı tatbik etmişti. Yine Solon, su katılmamış şarap satışını meneden tek kanun vazıdır! Gelgelelim asırlardır biz, içeriz, içeriz, içeriz... Rezalet bu! Dünya yüzündeki bütün alkolleri bir anda denizlere boşalttıklarını düşünün... N'olur dersiniz?

Dinleyenlerden biri Şeren'in sözünü kesti:

— N'olacak? Sen yüzme şampiyonu olursun!

SAKSAĞAN

Damüstünde

MERCİMEK Fırında

Azmi Nikad

«Makarnanın, su böreğinin «Fırında» kaydiyle lokantaların yemek listelerinde görünen tür'ü, pişirilmesindeki külfet yüzünden bizim muffakta pek görülmez. Erkekler, sofrada önlerine önlerine sürülen haşlanmış, üzerine de biraz yağ gezdirilmiş makarnayı, deve hamur yutar gibi çatallamak zorundadırlar.. Biz, öyle yapmıyoruz.. Hiç olmazsa haşlanmış hamuru, yoğurtla çeşnilendiriyoruz..»

Şehnaz Hanım, Divan'ın Beş Çayı'ndaki mutluları; önünden otobüsle geçerken buğulanmış vitrinler ardından ancak görebilen ahbaplarına «Kocaların beslenmesi ve gıda rasyonu» hakkındaki buluş ve deneylerini, İkindi Çayı'nda anlatıyordu..

«— Fırın işleri güzel oluyor ama, uğraştırıcı doğrusu.. Yumurtası, sütü, kasar rendesi, unu bir dert.. Çalkalayıp kat kat makarnaların arasına yerleştirmek bir dert. Bir de fırın derdi.. Ne gaz, ne butan ocağında, ne de soba üstünde tepside oluyor.. Fırın lâzım.. Ona da 100 lira veremem.. Anabala pasajında Amerikan ruju gördüm, onu alırım.. Tophane pazarında da var.. Oradakiler daha ehvence.. Hiç olmazsa altı ay gider bana.. Senede bir, fırında makarna yapacağım diye o kadar parayı sokağa atamam!. Hem kaç defa târif ettiler, yine de unutuyorum..»

Demli filiz çaylarını yudum yudum bitirenlere Şehnaz Hanım bir taraftan krikkrak uzatıyordu:

— Allahınızı severseniz birer bardak daha!.

Dünyanın temel çivisi yerinden oynasa kadınlara vız gelir.. Çözüm bekliyen kuyruktaki bunca mesele; kafalarda düşünce halinde peltelerken beş ahbap hanım da «Makarna Fırında» üzerinde çene yoruyorlardı..

Onları, pek kırkının üstündekilerden sanmayınız. Hepsi Cumhuriyetin 10 uncu yıldönümü münasebetiyle bestelenmiş «Çıktık açık alınla» marşıyla yaşıttırlar... Evli ve çoluk çocuğa da karışmışlardır.. Yavrucukları ilkokul çağında birer ana kuzusu...

Çay ahbabı hanımlar, Şehnaz hanıma dillerinin döndüğü, akılların yettiği kadar Makarna Fırında'yı târif ettiler. Dürrüşehvar Hanım bildiği tertibi yazdırmıya bile kalkıştı... Fakat içlerinden hiç birisi, komşunun azılı kızı Demet kadar târif edememişti...

İstanbul'un âdetlerinden biri de, eskiden çocukları okula götürüp getire Bevvab'ların yerine: hurda taksi ve her parçası zangır zangır sallanan minibüslerin, avda belirli bir parayla hizmet görüşleridir.

Şehnaz Hanım, ertesi sabah, kızı Çilek'i, okulun sabahçı postasına götürecek taksinin gelmeyişi üzerine Esentepeden bindiği dolmuşla Levend ötesindeki okula götürürken şoför:

— Abla, dedi. İç Levend'e sapalım da müsâade edersen, Kolejin öğretmenini de alayım...

Genç kadın:

— Fazla gecikmiyelim şoför efendi, dedi...

— Ne demek abla.. Evelallah çocuğu yetiştiririm mektebe...

Şehnaz Hanım, Zincirlikuyu, Levent filân derken tâ aşağılara, Perili köşk'ün oralara inen yollara saptıklarını gördü... Şoför, yılan gibi bir yokuştan iniyor, arabasını beriki yokuşa sarıyor... Virajlardan kadının başı döndü, safrası kabardı... O sırada yol kenarına park etmiş bir hususî, gözüne çarptı..

Önce gözlerine inanamadı:

«— O mıydı, değil miydi?»

—«— Nasıl olur? Azılı olmasına azılı ama; daha o yaşta, on altısında bir kızın; bıyıklı bir herifin kollarını yastık edip uzanışına inanamıyorum. O kız Demet değildir.. Galiba yanılıyorum...»

Demeğe kalmadı.. Kız, ona, hususî otonun yan penceresinden el sallayarak âşinalık etti..

Şehnaz Hanım şaştı kaldı.. Sabahın bu erken saatinde, bu soğuk havada kız, ne kadar ateşli olmalıydı ki, sevgilisinin kollarında ateşini söndürüyordu!

İçinden:

«— Evlât büyütüyorum.. Ayıplasam mı, ayıplamasam mı?» diye düşündü.. Sonra, gördüklerini hazmedemiyerek: «Benim evlâdım olsa, alimallah bacaklarından tutar, pas gibi ikiye ayırırım!.»

Dedi..

Çocuğu okula bıraktı, evine döndü.. Kafasında hep o düşünce, hep o hazım güçlüğü...

Öğleden sonra çat kapı!.

Gelen Demet'ti.. Şehnaz Hanım kaşları çatık; çapkın kızı karşıladı:

— Ne var kızım?

— Teyzeciğim, ayıp oldu.. Sizi otomobile çağıramadım. Pek acele gittiniz. Mamafih ne zaman emre derseniz; meselâ açık bir havada, şöyle bir Boğaz gezisi.. Sizi de gezdirelim..

Şehnaz Hanım dondu kaldı.. Gördüklerinden annesine bahsetmemesi için Demet'in ricaya geldiğini sanmıştı halbuki.. Kızın teklifi karşısında hayal kırıklığına uğradı. Arsızlığın, yüzsüzlüğün bu kertesine pes! dedi.. Söyliyecek söz bulamadı, sadece lâf olsun diye sordu:

— Ne yapıyordun orda? Sabah sabah otomobilin içinde?

— Hiçç, dedi Demet..

— Hiç olur mu? Söyle bakayım..

— Mercimek fırında!.. Merak etmiştim.. Makarnanın, su böreğinin oluyor da, mercimeğinki de olur mu diye...

— Bâri yakmasaydınız...

Diyecekti, bunu uygun bulmadı, kızın yüzüne kapıyı çat diye kapattı...

— Eski kocam bu tarafa bakıyor... Tanışıyor musunuz yoksa?..

Kâfir - Şehit

Mâhut gazetelerden birisi üç sütun üzerine şu haberi oturtmuş:

«Lumumba'nın komünist olmadığı anlaşıldı.»

Hani, memleketi Kongo'yu esaretten kurtarmak çabası içindeyken en fecî şekilde katledilen Lumumba..

Adamı kâfir diye öldürtüp, şehit diye defnettirmek buna derler işte!

⁂

Teneşir kokulariyle

Sayın Cumhurbaşkanı Gürsel verdiği bir demeçte:

«Gericilik, ırkçılık, nurculuk gibi cereyanların çoğu kendiliğinden akıp gelmez. Bunlar dışarıdan yönetilmektedir.» buyurmuşlar..

Sayın Cumhurbaşkanı yerden göğe haklı. Dışardan aldıkları direktiflerle yetinmeyen bu adamlar memleketi cehennem korkusuyla, teneşir kokulariyle şöyle bir «idare» edivermek istiyorlar.

⁂

Dengi dengine

Vali Akı açık bütçe istemiyormuş..

Yapmayın Vali beyciğim.. Rejimimiz açık, demokrasimiz açık saçık, halkımız dersen çırılçıplak açık...

Bu kadar açıklar arasında bütçe nasıl kapalı olur?..

-MUTLAKA FAYDASINI GÖRECEKSİNİZ...
-GÖRMEYE BAŞLADIM BİLE!

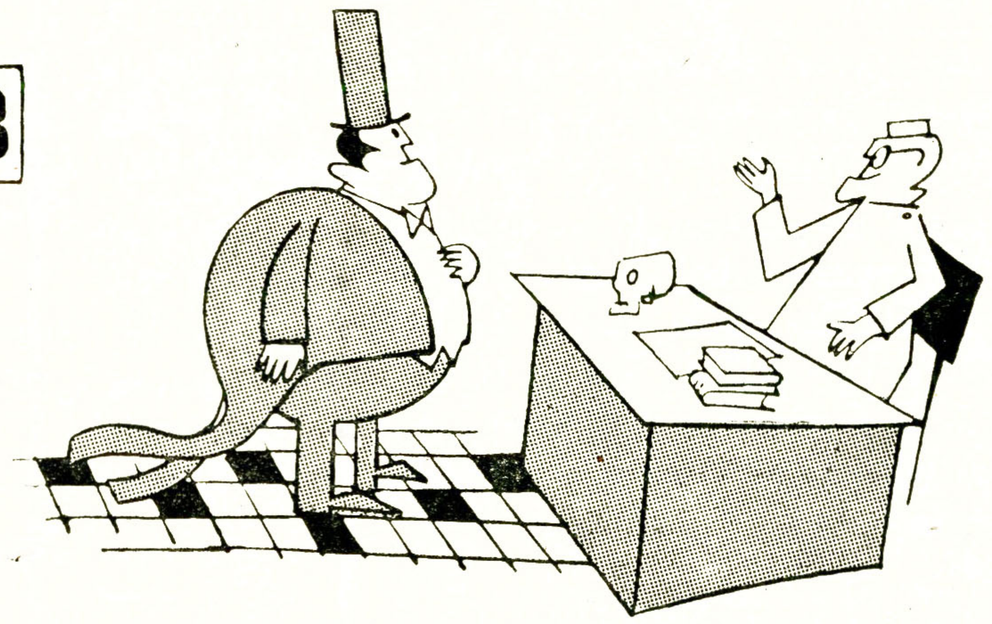

-MAALESEF SENİN İKTİDARSIZLIĞINI GİDERMEZ BAYIM!

-BİR DAKİKA MÜSAADE ET KARICIĞIM!..

Tuzlu

Lokantada müşteri garsonu çağırdı.

— Garson!

— Buyurun beyim..

— Deminki çorba tuzsuzdu. Şimdi yediğim yemekte tuzsuz.. Bu lokantada tuzlu bir şey bulunmaz mı?

Garson gülümseyerek müşterisinin kulağına iğildi:

— Biraz sabredin efendim, dedi. Biraz sonra hesap pusulası gelecek..

İhtiyatlı olmak

Torunu ile birlikte istasyon memurunun yanına sokulan yaşlı bir kadın sordu:

— Tren kaçta geliyor, evlâdım?.

— Yarım saat sonra valide hanım.

— İkinci tren?

— Bir saat sonra..

— Ya, üçüncüsü?

— Bir buçuk saat sonra..

Yaşlı kadın torununa dönerek:

— Haydi yürü, dedi. Karşı tarafa geçelim şimdi..

Nasıl bildi

İki arkadaş bir kulüpte konuşuyorlardı.

Biri boş bulunup sordu:

— Karın apandisit ameliyatı olmuş ha?

Öteki hayret etti:

— Karımın apandisit ameliyatı olduğunu nereden biliyorsun?

— Şey... Eeee... Bugün kendisini otomobille geçerken gördüm de...

— Yanlış kapı çaldım galiba?..

— Bilâkis isabet ettiniz, bu mahallede bekâr olan tek erkek benim!..

İyilik

Yargıç sanığa sordu:

— Şahitlere bakılırsa, sen kaynananla gayet iyi geçiniyormuşun. Peki, öyleyse neye öldürdün onu?

— Ona iyilik olsun diye efendim.

— İyilik olsun diye mi? Bu nasıl iyilik?

— Efendim, kaynanam sağlığında diri diri gömülmekten çok korkardı da...

Rol icabı

Stüdyoda bir film çevriliyordu. Sette kalın elbiseler içinde başı gözü sarılı adam terlemeğe başlamıştı. Rejisör yanına yaklaşarak:

— Yahu, ne terleyip duruyorsun? dedi. Rol icabı Uludağda olduğunu ne çabuk unutuyorsun?..

Kuyruk

Son derece kaba bir adam, kalabalık otobüste ayağına basana:

— Kör müsün be adam! Diye bağırdı. Yavaş olsana!

Öteki sükûnetle cevap verdi:

— Ne oldu bayım, kuyruğuna mı bastım?

Âşık hasis olursa

Hasis bir âşık sevgilisi ile beraber otobüse binmişti. Biletçi yanlarına geldi.

Adam:

— Bir bilet veriniz, dedi.

— Ama iki kişisiniz...

— Onunla kalplerimiz beraber çarptığı için bir kişi sayılırız.

Galgozy'nin Masraf Listesi...

Bir zamanlar Bosna Hersek kumandanlığında bulunmuş olan Avusturya, Macaristan İmparatorluğu generallerinden Galgozy, askerlerin ekserisinde olduğu gibi, fazla kırtasiyecilikten hiç hoşlanmazdı.

Gayet mühim bir köprünün inşaası için Harbiye Nezareti, generalin emrine 10.000 kuron tahsis etmiş ve pek tabii ki, sonradan alelusul masraf makbuzlarını istemiş. General makbuz yerine sadece «sarfedilmiştir» cümlesini yazarak Nezarete göndermiş. Bunun Harbiye Nezaretinden bir masraf listesi gönderilmesi ısrarla tekrar tekrar yazılmış. Bu yazı sağanağından bunalan general nihayet şöyle bir masraf listesi hazırlıyarak Nezarete göndermiş:

MASRAF LİSTESİ

Köprü için Harbiye Nezaretinden verilen tahsisat	10.000
Yapılan köprü için sarfedilen	10.000
	00.000

Bir para saklanmadı, bir çivi çalınmadı. İnanmıyan hayvandır...

General Galgozy

Nazır bu yazıyı alır almaz hiddetinden köpürerek büyük üniformalarını giymiş ve saraya koşmuş. İmparatorun huzuruna kabul edilince, heyecan içinde meselenin mahiyetini anlattıktan sonra:

— Buyurun haşmetmeap diyerek generalden aldığı yazıyı İmparatora vermiş. İhtiyar François Joseph yavaş yavaş okumuş ve gülümseyerek Nazıra iade ederken:

— Ben inanıyorum. Buyurun alın, demiş.

Leylekler gelmeye başladılar :

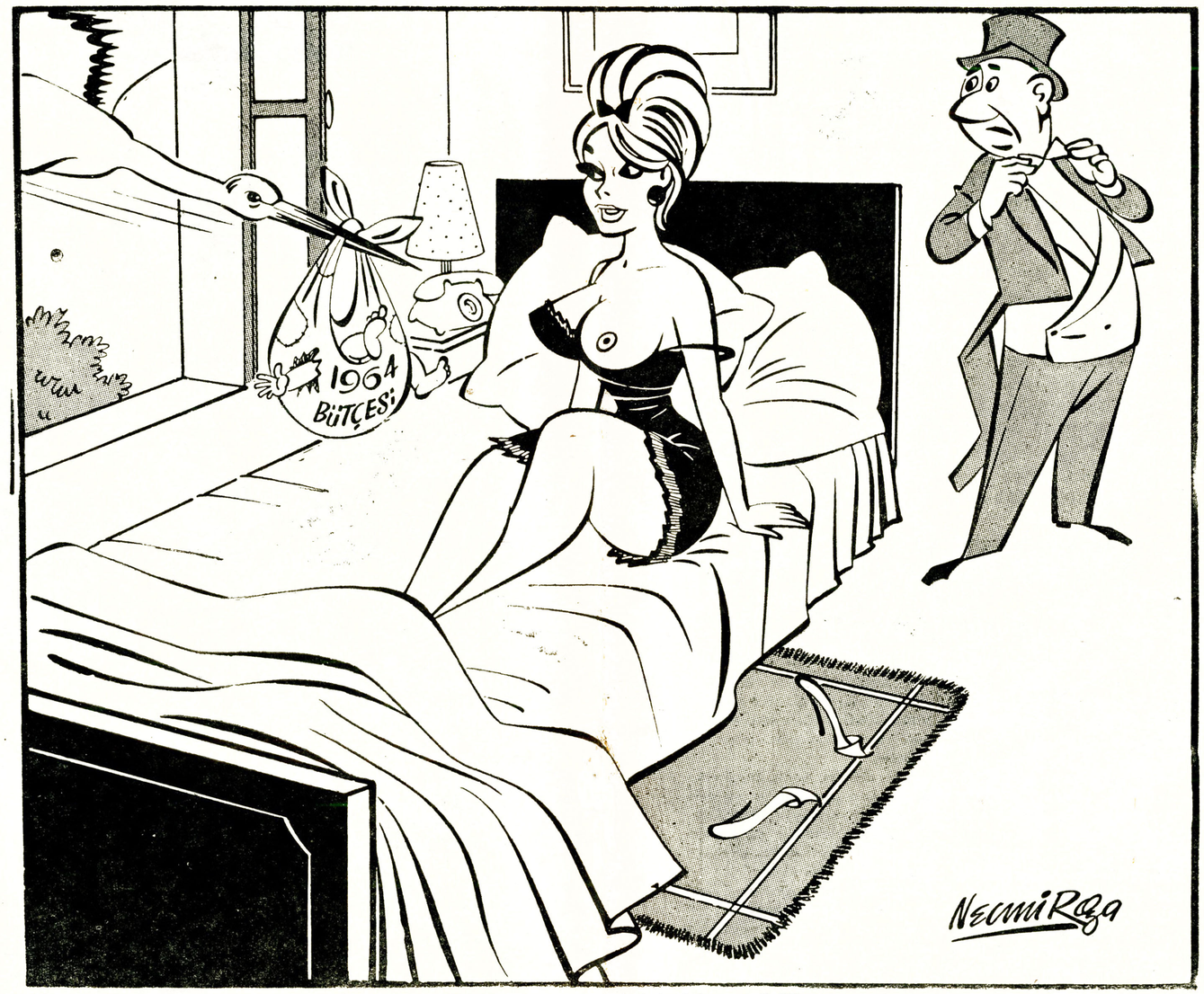

— Günaydın kocacığım, bak leylek ne getirdi!..

Bernard Shaw'un Cevapları

Meşhurların el yazılarını toplamağa daha ziyade kadınlar meraklıdır; erkekler bu işe fazla ehemmiyet vermezler. Kadınlar, el yazısı temin etmek için bir sürü şeytanlıklar düşünürler ve yazılarını vermek istemiyenleri de kapana düşürürler.

Böyle bir vak'a Bernard Shaw'ın da başından geçmiştir. Bir gün kadın imzalı bir mektup alır:

«Dün akşam tiyatroya gittim. Sizin bir piyesinizi seyrettim. Fakat o kadar can sıkıcı idi ki verdiğim bilet bedeli olan yarım lirayı bana iade etmeniz lâzım gelir.»

Muharrir yarım liralık bir çek imzalar ve şu mektupla kadına gönderir:

«Talebinizde sizi pek haklı buldum; parayı takdim ediyorum. Fakat sizden bir ricam var: Bundan sonra benim ismimi taşıyan piyesleri görmeğe gitmeyiniz. Zira eserlerim çok oynanır. Her zaman memnun kalmıyana bilet parasını geri verirsem iflâs ederim.»

Kadından ikinci bir mektup gelir:

«Yarım liranızı iade ve hilekârlığımın affını rica ediyorum. Ben size o mektubu bir el yazınıza nail olmak için yazmıştım.»

Shaw'ın cevabı:

«Birinci mektubunuz beni endişeye düşürmüştü. Zira sizin gibi zeki bir kadın'ın gerçekten mevcut olması kanaatlerimi sarsmıştı. Bereket ikinci mektubunuz geldi. Anladım ki siz de normal bir kadınmışsınız.»

⁂

Bir toplantı esnasında mağrur ve genç bir lord, Shaw'a hitap eder:

— Sizin babanız terzi değil mi?

— Evet!

— Neden siz de terzi olmadınız?

Shaw:

— Affedersiniz sir! der. Sizinki de bir centilmendi değil mi?

— Doğru!

— Şu halde neden siz de bir centilmen olmadınız?

— Kimi bekliyorsun, söyle çabuk?..
— Evlendik ya, başıma gelecekleri!..

MİNİK PİYES

1. nci perde

(Karı koca aralarında konuşuyorlar).

Kadın — Çekilir şey değil doğrusu! Şu senin mektep arkadaşın olacak herifin gitmeğe niyeti yok galiba!

Erkek — Ben de ayni fikirdeyim...

Kadın — Bu ne saygısızlık! Geleli on beş gün oldu. Halbuki sen onu üç geceliğine çağırmıştın, değil mi?

Erkek — (Gülümseyerek) Galiba bizim evden çok hoşlandı...

Kadın — Orası öyle... Ama bu adamın kahrını daha fazla çekemem. Bir yolunu bulup sepetlemeli. Üstelik ukalâ mı ukalâ!..

Erkek — Ne gibi?..

Kadın — Ne gibi olacak? Önüne konulan yemekleri Agobun kazı gibi yutuyor. Sonra da «Yenge, darılma ama, bu yemeği beğenmedim!» diye saygısızlık yapıyor. Bu adam buradan defolup gitmeli! Sinirime dokunmağa başladı zira...

Erkek — Evet, ama bunu nasıl yapabiliriz karıcığım?..

Kadın — (Öfkeyle) Basbayağı! «Arkadaş, artık git!» dersin, olur biter!

Erkek — Ben böyle birşey diyemem. Ayıp olur. Başka çare bulmalı.

Kadın — Nasıl çare?

Erkek — Meselâ bir akşam sofrada yemeklere adamakıllı tuz korsun. Ben bir lokma aldıktan sonra hiddetle yerimden fırlar ve: «Bu yemek zehir gibi tuzlu, yenmez, kaldır şunu!» diye bağırırım. Sen de dayatırsın: «Yemeğin nesi varmış? Hiç te tuzlu değil!» Ağız dalaşına başlarız. Bu arada sen misafire yemeğin tuzlu olup olmadığını sorarsın. Tabii yemek tuzlu olduğu için benim tarafımı tutacaktır. Sen de bundan faydalanıp ona döner ve şöyle bağırırsın: «Ne! Benim yemeklerimi beğenmiyorsun ha! Öyleyse gidin başka yerde yiyin!» Bu iş böylece hallolur...

2. nci perde

(Akşam sofrada karı koca ve misafir karşılıklı oturmuşlardır)

Erkek — Ne biçim yemek bu? Zehir gibi tuzlu! Kaldır şunu önümden...

Kadın — Hiç te tuzlu değil! Her zamanki gibi...

(Kavga başlar ve beş dakika sürer)

Kadın — (Misafire dönerek) Rica ederim, siz söyleyin! Yemek tuzlu mu, yoksa değil mi?

Misafir — (Pişkin) Vallahi tuzlu olmuş, olmamış bana göre hava hoş! Ben iki hafta daha dişimi sıkacağım...

(Erkek kızgınlıkla sofradan kalkar, kadın bayginliklar geçirir. Perde kapanır).

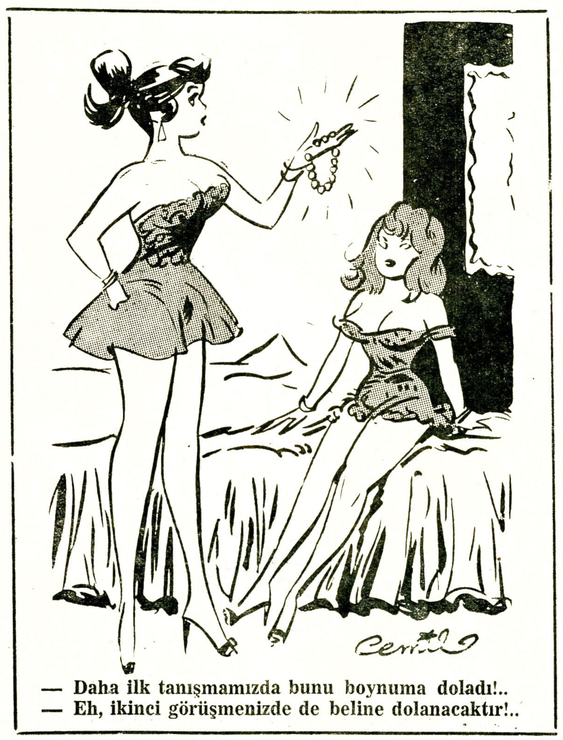

— Daha ilk tanışmamızda bunu boynuma doladı!..
— Eh, ikinci görüşmenizde de beline dolanacaktır!..

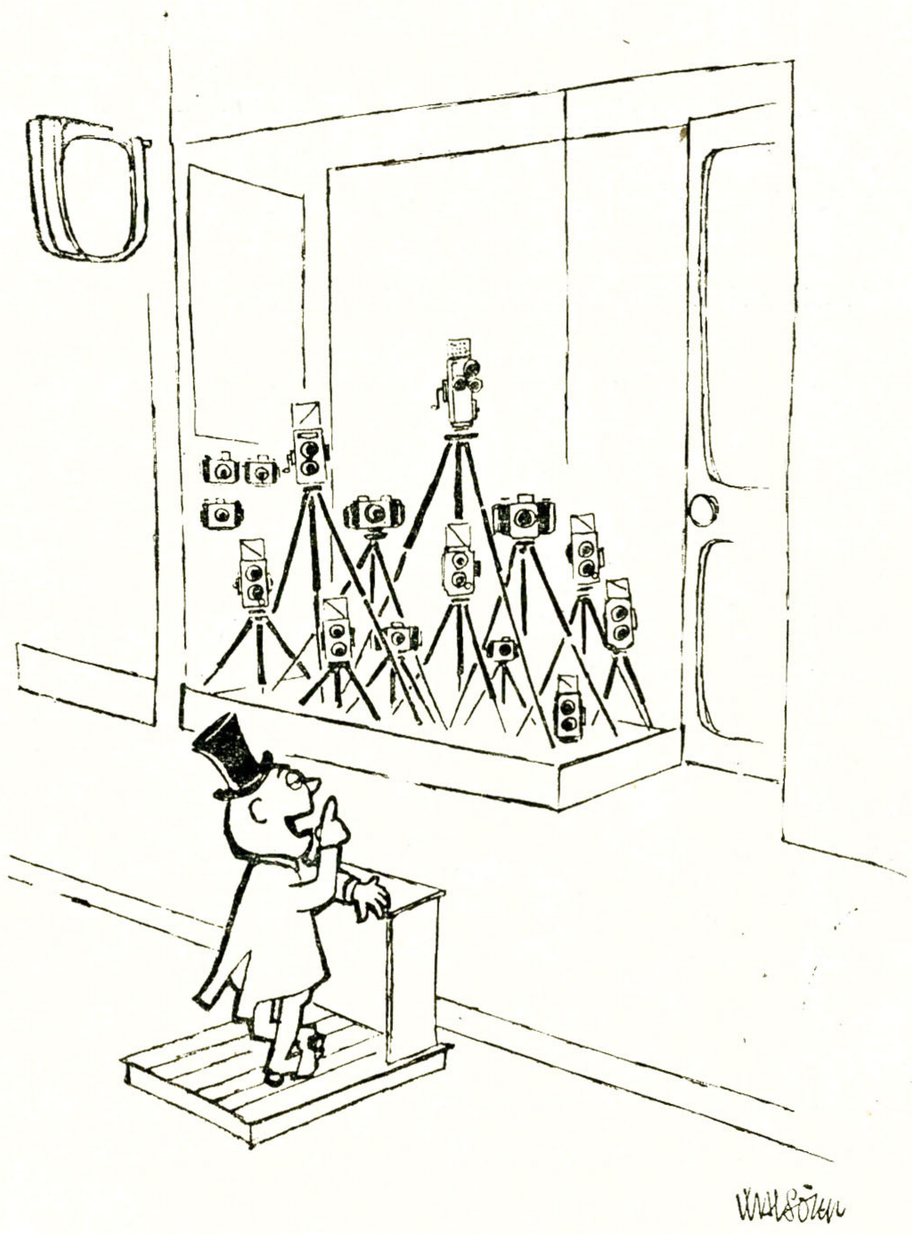

YAZISIZ

Çapkın Karacaoğlan

— XXI —

Afşar beylerinde gördüm bir güzel
Kozan arasından çeker göçünü
Kadir mevlâm öğmüş kendin yaratmış
Sırma ile karıştırmış saçını

Göremedim altunundan tuncundan
Öpemedim dudağının ucundan
Gözlerin sevdiğim senin acından
Üç beş sene bekleyeyim Hacın'ı

Sabahleyin kalkar kendini öğer
Altun saç yanağın topuğun döğer
Sade kaşlarıyla gözleri değer
Acem ülkesinin taht ü tacını

Karac'oğlan der ki oynadım güldüm
Muhabbet ne imiş yenice bildim
Sultan pazarında miriden aldım
Üç beş sene güzellerin bacını

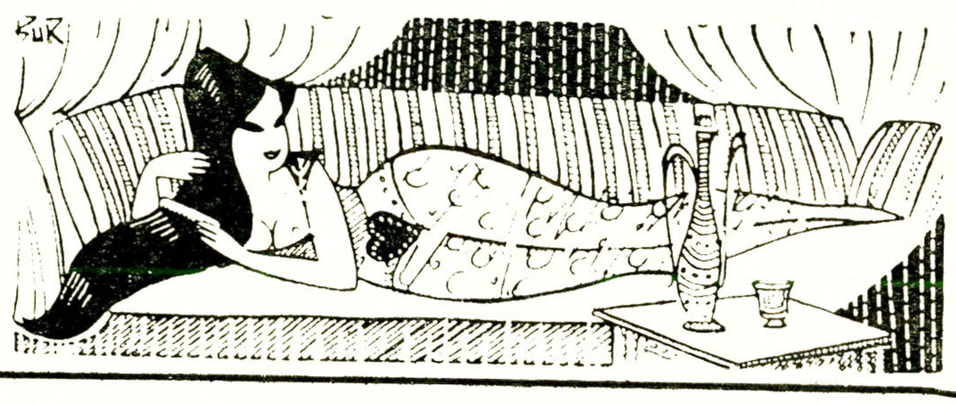

bir zamanlar maziye bakın

ÜST TARAFI

Ahmet Vefik Paşaya, maiyet memurlarından birinin ufak tefek borçlarını ödemediğinden şikâyet olunur. Paşa borçluyu çağırarak borçlarını ödemesi için bir mühlet tâyin eder. Fakat mühlet geçer, memur sözünü tutmaz, şikâyetler tekrarlanır. Ahmet Vefik Paşa adamı tekrar yanına çağırtır ve sorar:

— Buraya ne ile geldiniz?

— Atıma binerek geldim efendim...

— Çok âlâ, oturunuz...

Paşa hademesini çağırıp, kulağına usulca bir şeyler fısıldar. Gidip, bir süre sonra tekrar odaya giren hademe masanın üzerine paralar koyar. Paşa paraları sayar, ikiye ayırır ve memura döner:

— Buyurunuz, bu size kaldı.

Der. Memur hayretle yüzüne bakınca izah eder:

— Atınızı sattım, alacaklılarınızın parasını ayırdım. Üst tarafı sizindir, alınız, tereddüte lüzum yok!

ne kadar şeddiiiik!

İnanma Sakın!

Vaktiyle memleketin birinde hafifmeşrep bir kadın varmış. Onunla bir gece geçiren kolay kolay bu kadını unutamıyormuş. İşin garibi öyle ahım şahım bir şey de değilmiş.

Adamnı biri merak etmiş. Kendi kendine:

— Bu kadının ne gibi meziyeti var ki, erkekleri kendine bağlıyor? demiş.

Uzatmıyalım, bir yolunu bularak kadınla tanışmış. Kadın, onun konuşmasına fırsat vermeden:

— Ah efendim, demiş. Şimdiye kadar sizinle tanışmadığıma çok üzüldüm. Yıllardan beri aradığım erkek tipine tıpatıp uyuyorsunuz. Erkek dediğin sizin gibi olmalı. Kaş, göz, yüz, omuzlar ve boy... Ah Allahım, ne kadar mesudum bir bilseniz...

Adam bu beklenmedik iltifat karşısında ne diyeceğini bilememiş. Kadın vakit kaybetmeden onu yatak odasına sürüklemiş. Zevkli saatler geçirmişler. Evden ayrılmak saati gelmiş çatmış. Adam yüklüce bir para bırakmak üzere elini cüzdanına götürmüş. Kadın bu hareketi görür görmez mâni olmuş. Demiş ki:

— Para kabul edemem. Ben paranızı değil, sizi seviyorum...

Bu hareket adamın çok hoşuna gitmiş, sevildiğine inanmış bayağı...

Tam dışarı çıkacakken kapı çalınmış. Kadın telâşla:

— Aman, demiş. Kocam geldi. Ne yapacağız?

Sonra adamcağızı ite kaka tavan arasına çıkarmış, gizlenmesini söylemiş. Herif korkudan sesini çıkarmayıp yere uzanmış.

O sırada gözüne bir budak deliği ilişmiş. Gözünü uydurarak aşağıda olup bitenleri syre koyulmuş. Bir de ne görsün? Kadın yeni gelen erkeğin dizleri dibinde tatlı tatlı konuşuyor. Kulak vermiş.

Kadın:

— Ah efendim, demiş. Şimdiye kadar sizinle tanışmadığıma çok üzüldüm. Tam istediğim erkeksiniz... Falan filân. Kendisine söylediklerinin ayni. Nihayet yatağa girmişler. Orada da ayni hareketler.

Yabancı erkek ayrılırken cüzdanına davranmış. Kadın atılarak:

— Hayır, para kabul etmem, demiş. Ben paranızı değil, sizi seviyorum...

Yeni gelen herifin hayretinden ağzı açık kalmış. Fakat deminki gibi safdil olmayıp akıllı bir adammış. Kadına inanayım mı, inanmıyayım mı diye tereddüt geçirmiş. Gayri ihtiyarî gözlerini tavana doğru kaldırmış ve ellerini açarak:

— Ey Allahım, inanayım mı bu sözlere? Diye mırıldanmış.

Tavandaki adam dayanamamış, ağzını budak deliğine yaklaştırıp şöyle bağırmış:

— İnanma! İnanma!..

DÖKTÜRÜLER

★ An beni bir kozla, o da çürük çıksın.
★ Öküz ölür gönü kalır. Yiğit ölür ünü kalır.
★ Avrat gerek kalçalı, oğlan aslan pençeli.
★ Yiğidin sözü, demirin kerteği.
★ Akça akıl öğretir, don yürüyüş.
★ Borçla baylık, bir aylık.

Murtaza

Orhan Kemal'in en güzel Romanı

— Helbet... Yoksa korkar sanarsın onlardan?

— Yunan'dan açan korkmadi, ne için korksun Demirkıratlardan?

— Lâkin bakarım senin büyük oğlan da katılmış onlara!

— Kimlere?

— Demirkıratlara...

Kadının aklı gitti:

— Ne sülersın?

— Bana ne der bilirsın?

— Ne der?

— Utanırım senden der. Abe köpek, abe maymun. Naaz utanabilirsın babandan? Benzerim ben başka babalara? Abe kabarması lâzım benim gibi bir babadan koltuklarin!

Kadın «Doğru» diyecekti, demedi. İş çatallanmıştı şimdi. Sırf çocukları, daha çok da büyük oğlunun yüzünden kavuk salladığı kocası, büyük oğlunu suçlamıştı. Şimdiye kadar onunla birlik gözükmüş, politika yapmışsa da, bundan sonra gene birlik gibi gözüküp oğluna karşı olamazdı.

Gene de:

— Helbet, dedi. Helbet ama, bakalım ne için der öyle?

— Ne için olacak? O da katıştı onlara be yahu!

— Nerede o şindi?

— Favrika'da.. dedi.

— Demek utanır imış senden?

— Utanır imış!

İşin içinde bir bit yeniği olması gerekiyordu. En iyisi babayla oğlu karşılaştırmamak!

— Sen şindi yatacak misın? diye sordu.

Başını iki yana salladı:

— Hayır, yatmam, yatamam..

— Niçin?

— Çünkü var Demirkıratların mi tingi!

Kadın boş bulunarak:

— Sana ne? dedi.

Öfkeyle şahlandı:

— Abe ne demek bana ne? Ne demiş benim için İsmet paşa duymadın?

Kadın kırdığı potu farkederek düzeltmek istedi:

— Duydum, bilirim ama...

— Yok ama mama. Ne demek ama? Bilirsın dururuz ne ağır mesuliyetler içinde? Herifler bağarırlar kalabalıklara İsmet paşamızın aleyhide. Dayanır mi can? O adam ki kurtardi vatani Yunandan, naaz sületiriz ona büle yakışıksık lâflar? Gideceğim, dinliyeceğim, hayır hayır dinlemiyeceğim, çünkü yok Demirkıratların sözlerine ihtiyacım. Vereceğim cevap. İsmet paşa bugünler için getirdi bizi Alasonya'dan!

Kadın şöyle bir düşündü: Alasonya'dan gelen mubadiller içinde İsmet Paşa aleyhine dönmüş, Demirkırata yazılmış, Demirkıratın palasını sallıyan o kadar çok hemşerileri vardı ki.

Tam bu noktaya basacaktı, Murtaza anlamış gibi:

— Evet, bilirim hemşerilerimizdan pek çoğunun yazıldıklarını Demirkırata. Bırak yazilsınlar. Gelecek o gün, göreceksın bu Mürtezani!

Çıktı gitti.

Küçük oğlan böyle fırtınaları çok atlatmıştı:

— Ekmek ver, dedi.

— Yok ekmek.

— Para ver!

— Para da yok!

En küçük çocuğunun homurdanarak evden çıkışına dikkat bile etmedi. Onun aklı fikri büyük oğlundaydı. Madem büyük oğlu babasından utanıyordu, o halde elbette haklıydı.

V.

Hiç beklenmedik bir olay, Murtaza ile oğluun kıyasıya çekişme konusu olabilecek o «Babadan utanma» meselesini arka plâna itiverdi: Murtazanın küçük oğlu mahalle bakkalından ekmek çalmış, kovalanınca da kaçarken, birden hızını alamıyarak köşeden çıkıveren bir taksinin çarpmasıyla kan içinde, yuvarlanmış, çaldığı çeyrek ekmek bir yana, oğlan bir yana yuvarlanmıştı.

Murtaza o sıra Girit'li Cumali'nin kahvesinde, aklında ciğerpâresi oğlu, bacak bacak üstüne atmış, sade kahvesini höpürdetiyordu. Oturuşu, çevresine, çevresindekilere aldırış etmeyişi, alımı çalımı kimsenin umurunda olmamakla beraber, alttan alta gülüyorlardı da. Farkında değildi Murtaza. Farkında olsa da bir şey lâzımgelmezdi. Çünkü o, kurs görmüş, âmirlerinden sıkı terbiye almış, disiplini sağlam bir idareciydi. Kurs görmemiş, âmirlerinden sıkı terbiye almamış hele disiplini çürük insanlara kulak asacak değildi ya!

Kahvesinden yeni bir höpürtü.

Kulağının ardında ufacık bir tebeşir bulunan kahveci Cumali, Kodoş Ali'ye göz kırparak Murtaza'yı işaret etti. Bir zamanlar Alasonyalıların çokluk oturdukları mahalle takımını kale önünde kıyasıya, sıkı mı sıkı beklik yapan Kodoş Ali, kahvecinin işaretini anladı. O da hemşerisi Topal Salim'e akoz etti Murtaza'yı. Topal Salim Yorgi Mustafa'ya, Yorgi Mustafa Bayram'a... Derken bütün Alasonyalı Demokratlar bir anda Murtaza'yla ilgilenivердiler.

Koca göbekli eski cıva gibi bek Doç Ali patavatsızca:

(Devamı var)

ALTMIŞ YILLIK ÇİZGİLER

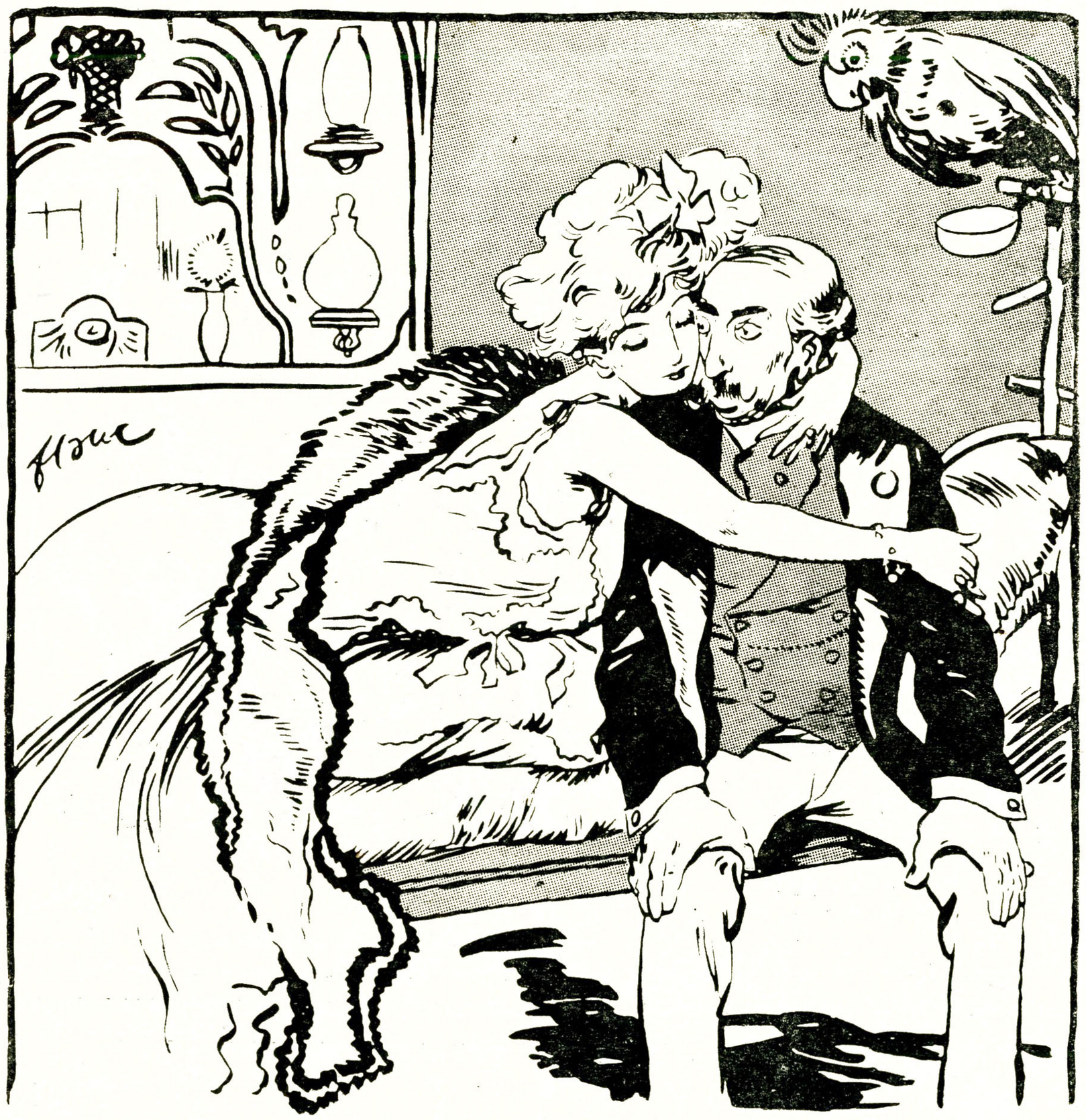

— Senden bir çocuğum olmasını ne kadar isterdim!..
— Ne yapmak için?..
— Karına göstermek için!..

Matematik dersinde

Elli talebesi olan bir sınıfta matematik öğretmeni bir problemi anlatmağa başlar:

— Bir ahırda elli tane eşek varsa ve bunlardan...

Bir talebe sözünü keserek:

— Efendim, elli bir tane... diye düzeltir.

Öğretmen fena halde bozulur. Çocuğu sınıftan atar. Talebe dışarı çıkarken:

— Hakkınız var öğretmenim, der. Yalnız elli.

Kendi ağziyle...

Çörçil, Başbakanlığı sırasında bir toplantıdan çıkarken peşine sırnaşık bir gazeteci takıldı. Bir punduna getirip sordu:

— Neler konuştuğunuzu öğrenebilir miyim?..

Çörçil:

— Bu gizli bir toplantıydı, dedi.

— Evet...

— Gizli olduğuna göre, orada konuşulanlardan size bahsedecek olursam, bu sırrı saklamayıp başkasına söylersiniz...

Gazeteci:

— Söz veriyorum, dedi. Kimseye açıklamıyacağıma... Hem sır vermek doğru bir şey değildir.

Kurt politikacı meşhur pürosunu tüttürerek güldü:

— O halde bana söylemem için neden ısrar ediyor sunuz?

Çıplak

Polis sokakta çıplak gezen bir adamı durdurarak sordu:

— Çıplaklar cemiyetinden misiniz?

— Hayır, elbiselerimi çaldırdım da...

Muayene

Zengin bir hastayı iki doktor muayene ediyorlardı. Nabzını yoklamak için ikisi de ellerini yorganın altına soktular. Yanlışlıkla birbirlerinin nabızlarını tutmuşlardı:

Birincisi:

— Çok fena, diye fısıldadı. Hasta koma halinde...

İkincisi:

— Bana kalırsa, dedi. Sadece çok fazla sarhoş...

Soyunan adam

Genç bir dram yazarı bir toplantıda yeni eserini okuyordu. Terliyerek ceketini çıkardı. Birinci perde bitince yeleğini ve kravatını da üzerinden atıverdi. Dinliyenlerden genç bir kadın:

— Aman Allahım, dedi. Daha kaç perde var acaba?

Dünyanın Neşesi

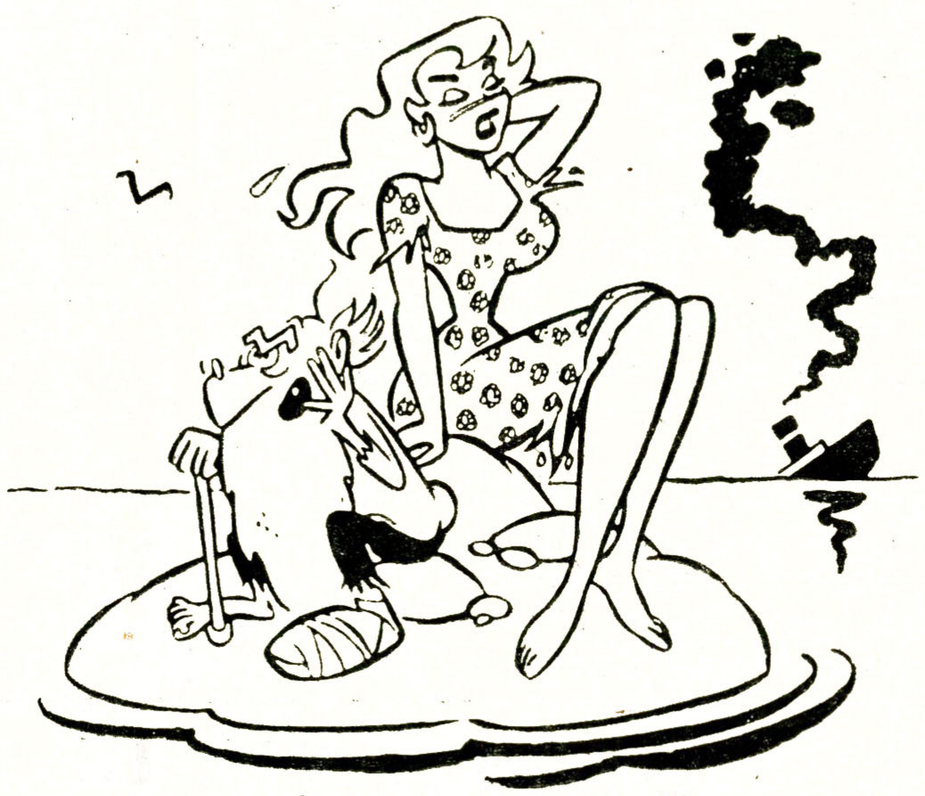

— Ah, ah... Bu felâket başıma elli yıl evvel gelmeliydi!

NEDEN?

Zaman para kazanmakla geçer. Sonra da zamanı öldürmek için para harcanır.

★

Kendi meselelerinizde kafanıza güveniniz. Başkalarına ait meselelerde ise kalbinize...

★

Gelecek bir gün, geçmiş bir seneden daha uzundur.

NEDEN?

— Eli çabuk erkeklerden hoşlanırım...

Huzur arıyan adam

İki Amerikalı gönüllü olarak askere yazılırlar. Biri ötekine sorar.

— Neden asker olmak istedin?

— Ben bekâr bir adamım, macerayı severim. Ya sen?

— Ben evliyim, başımı dinlendirmek istiyorum da ondan...

Alt kat

Büyük bir mağazada adam karısını kaybetmişti. Bütün katları dolaştı, bulamadı.

Bunu gören mağaza personelinden biri sordu:

— Bir şey mi arzu ediyorsunuz?

— Evet, karımı kaybettim de..

— Ha! Öyleyse lûtfen alt kata ininiz, cenaze levazımatı orada satılır...

Lezzet farkı

Afrika'da geziye çıkan bir İngiliz rastladığı bir zenciye sorar:

— İngilizleri mi, yoksa Fransızları mı daha çok seviyorsun?

Zenci sırıtarak cevap verir:

— İngilizleri...

— Neden?

— Çünkü onların eti daha lezzetli...

Evli misin?

Zengin adam yeni bir şoför almıştı. Sordu:

— Evli misin?

— Hayır, değilim.

Şoför bir müddet düşündükten sonra ilâve etti:

— Fakat merak etmeyin efendim. Her söyleneni yaparım...

Zamane çocuğu

Kapının zili çalıyordu. Küçük Red gidip açtı. Karşısında tanımadığı bir adam görünce:

— Eğer ev sahibi iseniz evde yoklar, dedi. Alacaklı iseniz ben komşunun çocuğuyum...

Temiz otel

Turist mihmandara sordu:

— Bana lûtfen şehrin en iyi otelini gösterir misiniz?

Adam:

— Hay hay, dedi. Göstermesine göstereyim ama, sonradan bana yalancı demeyin...

Doktor ve ilâç

Doktor hastasını bir haftadan beri tedavi ediyordu. Hastanın durumunda bir iyileşme olmamıştı. Son gelişinde yeniden bir reçete yazdı ve:

— Başka bir arzunuz var mı? diye sordu.

— Evet, başka bir doktor.

AMCABEY OKUYUCULARI İÇİN...

1 — 8 adet küçük kitap hazırlanmaktadır...

Amcabey okuyucularına PARASIZ verilecektir

2 — Amcabey KARİKATÜR ALBÜMÜ (Beş renkli nefis bir kapak içinde) HAZIRLANMAKTADIR.

Müvezziinize şimdiden sipariş ediniz.

İKİ ÇALGICI

BÜLENT ŞEREN

ÖZET : Çalgıcı Alfred Müller arkadaş olduğu bayanlarla seyahate devam eder...

DAĞLAR NE KADAR YÜKSEK DAĞLAR NE KADAR YÜKSEK
BİZE DE YÜKSEK DERLER DAĞLAR GİBİ BÜYÜKSEK...

İSTEMİYE İSTEMİYE UŞAK MEVKİİNE OTURAN ALFRED MÜLLER, BİRAZ SONRA HALİNE ALIŞMIŞ, BİR TÜRKÜ TUTTURMUŞTU... ARABA ORMAN YOLUNDA SAATLERCE İLERDİ...

6

ZZZ..ZZZ..
HORRR..ZZZ..
HORRRR...

MORİNO HORLAMAYA BAŞLADI, UYUYOR KARATA... NEYSE, BEN UYANIKIM YA, SEVGİLİ MATMAZELİM EMNİYETTE SAYILIR!

AMA... OLMAZ, OLMAZ! ARABAYI BEN İDAREYE KALKIŞIRSAM, BİR YANLIŞLIK YAPAR, BU SEFER MORİNO'DAN KAMÇI YERİM! EN İYİSİ, ONU UYANDIRMAK!..

O NE? BİR AYAK ÇITIRDISI!

GOTR..

AMAN YARABBİM, MORİNO'YU UYANDIRABİLSEM...

OH... BACAKLARIM TUTMUYOR!

HAP...ŞUUUU.

HIIIII!..

HEEEEEEY... SEN KİMSİN?..

AMAN, USTA MORİNO!.. BENİM!

E, NE YATIYORSUN YERDE? ARABADAN MI DÜŞTÜN?..

YOK CANIM, ŞEY...

ALFRED OLANLARI ANLATIR...

HAH, HAH, HAH... ARKADAŞ, SEN NE CESUR ADAMMIŞSIN! BİR BEYGİRİN AKSIRIĞIYLE YUVARLANAN BABAYİĞİTE BAKIN!..

HANGİ BEYGİRİN AKSIRIĞI BE?..

EN ÖNDEKİNİN... NEZLELİDİR!..

NE OLDUNUZ MÖSYÖ ALFRED MÜLLER?

DEVAMI VAR

BULMACA

Hazırlayan :
SEVİL BİLEN

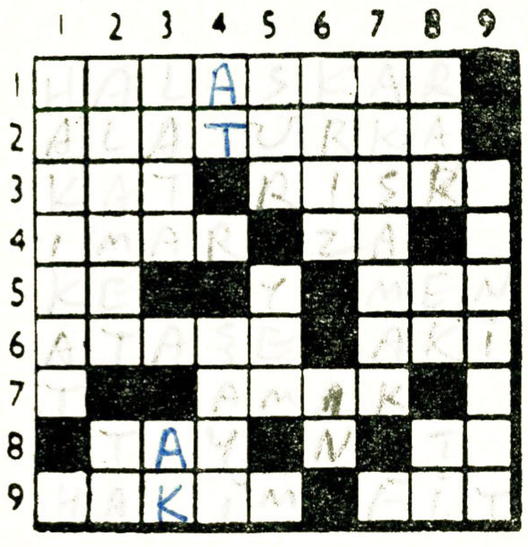

SOLDAN SAĞA :

1 — Kurtarıcı. 2 — Türkişi. 3 — Evin bir kısmı - Gözden çıkarma. 4 — Bayındırlık - Tersi, çok değil. 5 — Tersi, ilâve - Tersi, rutubet. 6 — Elçiliğin çeşitli dallardaki temsilcisi - Tersi, yapma. 7 — Eski dilde, derin. 8 — Atın yavrusu - Bir cetvel çeşidi. 9 — Yargıç - Ödeşme.

YUKARIDAN AŞAĞI :

1 — Gerçek. 2 — Belirti - Uzağı anlatan bir söz. 3 — Kalın tahta - Beyaz. 4 — Bir binek hayvanı - Yayılmış. 5 — Kale duvarı - Hayvanların yemeği. 6 — Sekte - Ayının devlethanesi. 7 — Düzeni bozulmak, topallamak. 8 — Tersi, kışın yağan - İlâve - Bir boru sesi. 9 — Güvenlik.

GEÇEN HAFTAKİ :

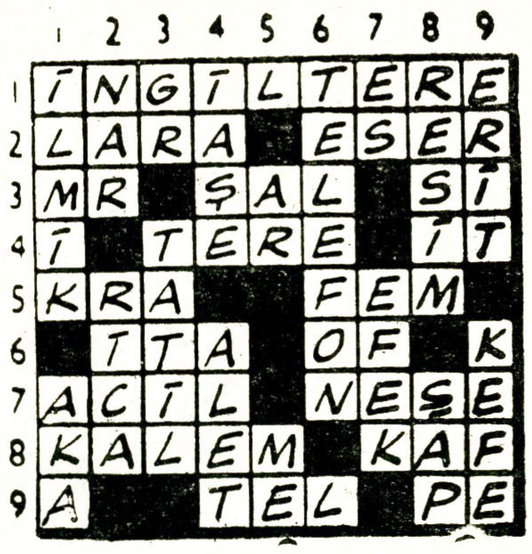

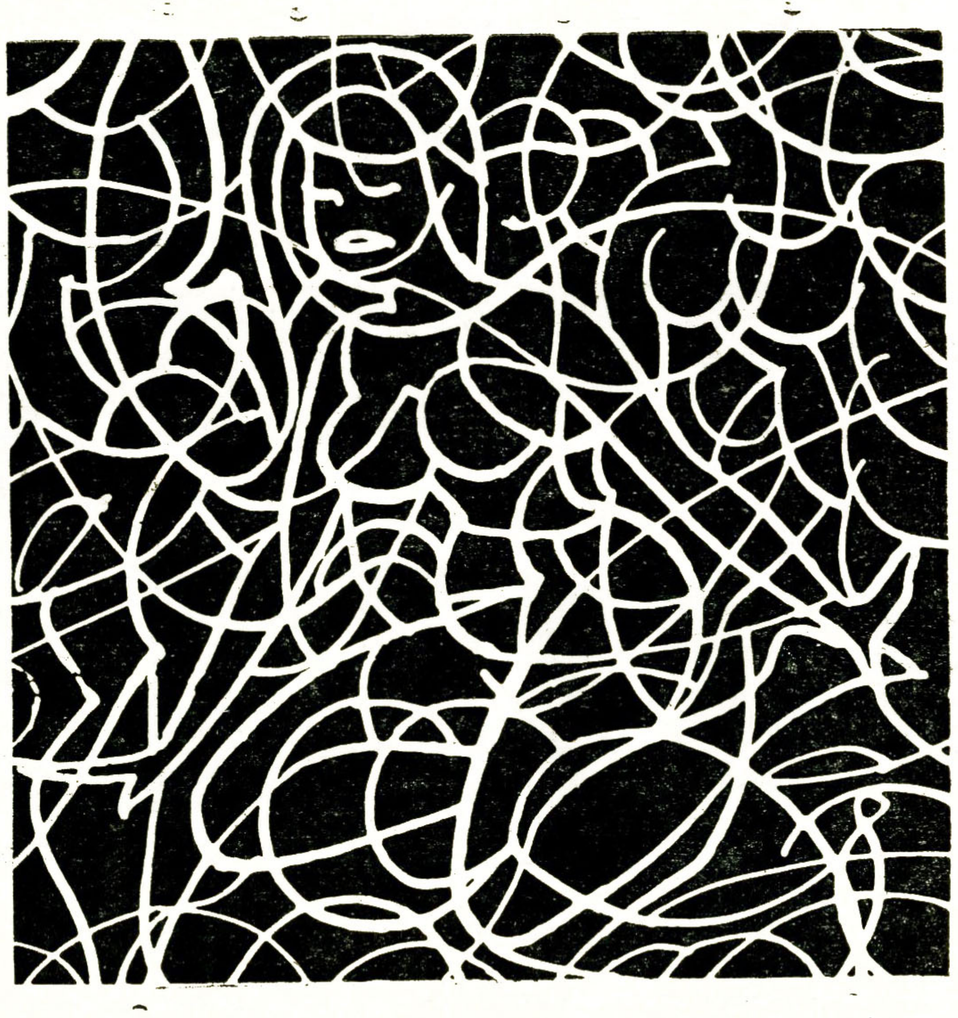

GİZLENEN KADINLAR

Yukarıdaki beyaz çizgilerde çıplak bir kadın oturuyor... Bakalım bulabilecek misiniz? Bulamazsanız haftaya görürsünüz!

★

Geçen haftaki gizlenen kadını da yandaki resimde görüyorsunuz...

KOLEJLİ KOCA

Giovanni Guareschi'den : Vedat G. Üretürk

— 21 —

Charlotte'un, onun da, derslerde görevli olup olmadığını korka korka kendisine sorduğunda, Léo ona:

— Kibar bir adam sofra başında belli olur, dedi. Değerinizi takdir etmesi için Charlotte sizi kibar bir adam olarak görmelidir. Bir yemeği şöyle güzel güzel yiyebileceğiniz zaman, sofrada onun yanına oturacaksınız, karınızı o zaman göreceksiniz: daha önce değil.

Bir yirmi gün sonra, Bn. Léo Camille'yi bir yoklama sınavından geçirmeğe karar verdi. Fakat o zaman bu eğitim yönetimindeki noksanlık hemen kendini gösterdi. Ancak tek tek vermesini öğrendiği bütün bu yemeklerin birden karşısında kalınca, Camille bir hayli şaşaladı. Evet, balığı çatal bıçakla güzel güzel yedi; keklik palazına gelince, afalladı; ah oh edip, üzümü çatalla şişledi ve kalkıp kabuğunu soydu! Yılın en acı felâketlerinden biri oldu ve Jésusmarie birkaç kez bayılacak duruma geldi. Bütün yemek süresince Charlotte yarı kocasına tiksine tiksine baktı. Bıçakla kesip yüzüne uzata uzata sunduğu buket ise istiridye oldu. Charlotte, artık buna dayanamıyarak bağırdı:

— Doğrusu pek ilerlemişsiniz! Eskiden beni çiçek yağmuruna tutardınız; şimdiyse yüzüme istiridyeler fırlatıyorsunuz. Devam edin; nerdeyse dolaplara saldıracaksınız.

Camille başı önde çıktı ve gidip yüz kızartıcı bozgununu düşünmeğe başladığında kurultay gene toplandı.

Bn. Léo:

— Biz deneysel yollarla bu heriften hiçbir şey elde edemeyiz, dedi; akla yakın bir yol bulmak ve devamlı bir gözetmeyle onu korumak yerinde olur. Onu uzmanların eline teslim edeceğiz.

Gaston:

— Uzmanların bir sonuca varıp varmıyacaklarını bilmiyorum, diye konuştu; bu Debray efendi benden bir büftek yemeği öğrenemediyse, kimseden öğrenemez; kalıbımı basarım ki bir at bile öğrenmiş olurdu!

Bn. Léo hemen:

— Boğayı boynuzlarından yakalamalı, dedi; yol var, eminim; bu yolu bulmalı.

Bütün bakışlar, sinirli sinirli kendisine çevrildi.

En sonunda o:

— Damadı kolleje göndereceğiz! dedi.

Gaston:

— Bu yaşında mı? diye sordu. Hiçbir başöğretmen onu kabul etmez.

Bn. Léo yüksekten atarak:

— Her zaman bayan Léonidas Madellis'in hatırı için istisnalar yapmağa hazır insanlar vardır.

Belli bir pratik duygudan yoksun olmayan Edo:

— Herifin kabul edilip edilmiyeceğini görmek hoş olur! dedi.

Charlotte:

— Charlotte Wonder için, hep bir muziplik yapmağa hazır insanlar vardır, dedi. Bu işi ben üzerime alıyorum; gidip kendisiyle konuşacağım.

Dehşete kapılmış bulunan Bn. Flaminie:

— Charlotte! diye bağırdı; bir adamla bir odada yalnız kalmak nasıl olur!

— Sen hiç korkma anneciğim; o bir adam değil; kocam benim.

VII

Ünlü «Pipet Kolleji» nin başöğretmeni, öğrencilerinin alabildiğine saygıyla tiksindikleri, rütbe üstüne rütbe almış ve kazık boylu bir yaşlı adamdı. Büyük çalışma salonuna girdiğini gördüklerinde öğrenciler hayran olunabilir bir hızla ve güçleri yettiği kadar müthiş gürültü patırtı koparark ayağa kalktılar.

Gürültü kesilince başöğretmen:

— Sevgili yavrularım, dedi, üzerine hâlâ en büyük sırrın çöktüğü bu dünyanın işleri arasında, elektriği ve insan beynini ilk yere yerleştirmeli. Elektrik akımı ile işleyen binler ama binlerce makinaları, beyin akışı ile meydana gelmiş binler ama binlerce harareti bildiğimiz halde, beynin ve elektriğin ne olduğunu bugüne dek açıklayamadık. Beyin alanında olduğu gibi elektrik alanında da, her çözümlemede gözden kaçan durumlarla karşılaşsak bile, şaşıp kalmıyoruz doğrusu öyle. Bunları pek öyle büyük şaşkınlığa kapılmadan ve olur olmaz gösterilere kalkmadan kabul edelim; daha çok yersiz yorumlardan sakınalım. Bu böyle olunca, bu işte elektrik dalgası olmadığını belirtelim hemen. Gerçi, bu durumda, ölçülü olun gerekli olmaz. İlerleme doğrudan doğruya evrensel bilince dayandığından ölçülü oluş bile kötü karşılanacak şey olur.

(Devamı var)

Dul Bakire

Bir Genç Kızın Hayatı : Bül-Hi-Şer

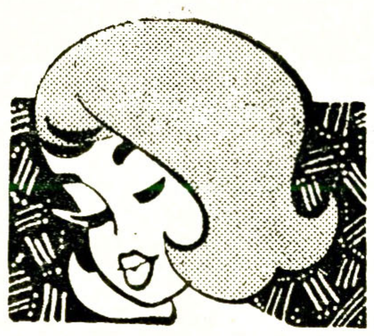

Sözlerini «bu kadar eğlenmedim» diye tamamlıyacakı ki, birdenbire susmayı tercih ettı.

Orhan bey:

— Ne demiştiniz, diye sordu, hayatınızda hiç?...

— Şey işte, çok eğlendim demek istiyordum...

— Çok güzel birşey bu... İnşallah ömrünüz boyunca devam eder bu neş'eniz...

Nurhayat gülümseyerek iskemlesine yerleşiyordu ki, birdenbire ürperdiğini hissetti. Hafif bir elektrik çarpmasına uğramış gibiydi. Elinde olmayarak etrafına bakındı. Daha başını yan tarafa dönerken, bir çift namluya benzeyen iki simsiyah çelik bakış, gözlerine dayanıvermişti. Tek bir kelime çınladı kafasında: Rıfat!

Tamam oydu, ta kendisiydi!.. Kalakaldı. Ne yapacağını, ne edeceğini şaşırmıştı. Donmuştu enikonu! Bir an mıydı, bir yıl mıydı geçen? Hiçbir şey düşünemedi. Yalnız o çelik bakışların içinde hain bir gülüşün peydahlandığını, yüzünün sert çizgilerinde alaycı bir ifadenin belirdiğini, sonra hem acıdığını hem de ilgi duymadığını anlatmak isteyen bir ağır dönüşle, Nurhayat'ı donduran gizli ışınlarını kesiverdiğini görmüştü. Ancak o zaman işlemeye başladı aklı yeniden. Ne arıyordu burada? Tesadüf müydü? Tesadüf değilse? Neydi, ne istiyordu Nurhayat'dan? Başına hücum eden kanı âdeta elleriyle itmek istercesine avuçlarını alnına bastırdı.

Orhan bey bu âni krizi hissetmiş, fakat anlayamamıştı.

— N'oluyor Nurhayat hanım, rahatsız mısınız?

Diye sordu. Hakikaten telâşlanmıştı. Ne cevap vereceğini kestiremiyen Nurhayat, hayatında belki ilk defa yalan söyledi:

— Evet, başım dönüyor...

— Vah vah, kabahat benim oldu, burada içtiğimiz fazla gelmiş olabilir. Biraz dışarı çıkarayım isterseniz, hava alınca geçer...

— Hiç sanmıyorum...

— Çok fazla demek... Vazgeçelim bu geceden, götüreyim isterseniz sizi... Eğlenelim derken...

Orhan bey, iyice telâşlanmış ve üzülmüş, ardı ardına vah vahlar çekiyordu. Sahiden şaşırmıştı. Böyle bir rahatsızlığı, hiç ummadığı, beklemediği belliydi. Nurhayat, içinden bir utanç ateşinin bütün damarlarını yaktığını hissetti. Yalan söylemişti. Bu kadar temiz, samimi, koruyucu bir dosta bile bile dert oluyor, üzüntü veriyordu. Bu işi nasıl düzeltmeliydi. Kafasında çakan o tek kelime, o Rıfat ismi, birdenbire bir düşmanlık sembolü olup nefretiyle karışık çırpınmaya başlamıştı yüreğinde! Düşman ha? Fakat neden böyle olsundu? Nereden doğmuştu bu duygu? Düşman, sadece nefret edilen değil, bir o kadar da korkulan mefhum olsa gerekti?.. Öyle ya, düşmanın fenalığı dokunurdu insana... Aman Yarabbi! Ne isterdi Nurhayat'tan, ne arıyordu, neden çıkmıştı yoluna. Kırk yılda bir annesi, kardeşleriyle sinemaya gitmiş olması, gazoz içmek için dışarı çıkması, hep suç muydu, günah mıydı da, Tanrı bu cezayı musallât etmişti ona? Nurhayat bir günahı olup olmayacağını geçirdi süratle aklından! Öyle ya, ilk karşısına çıktığı vakit, onun verdiği gazozu içmemiş miydi? Ona bağlanmak üzere olan bir gizli duygunun mücadelesini yapmamış mıydı? Günah buydu düpedüz? Neden, niçin ilgilenmişti onunla? Hiç tanımadığı bu yabancıyı, birkaç sert kelimeyle yanından uzaklaştırıvermek, daha o zamandan yapması gereken ilk vazife değil miydi? Madem yapamamıştı bunu, niyetleri neler olursa olsun, günahkârdı işte... Ve Tanrı günahkârları mutlak cezalandırırdı!

— Kalkalım Nurhayat hanım, çok mu rahatsızsınız?

Orhan beyin kısa zamanda kaçıncı soruşuydu bu kimbilir?

Nurhayat derinden gelen bu sesi, birdenbire irkilerek cevaplandırdı:

— Hayır Orhan bey, geçti... Gayet iyiyim şimdi, programı seyredelim!

— Rica ederim, benim için bu fedakârlığa katlanmanıza lüzum yok. Öyle sanıyorum ki...

— Hayır hayır, kendim için... Eğlenmek istiyorum Orhan bey, daha çok eğlenmek!

Orhan bey biraz da endişe ile baktı Nurhayata. Ne oluyordu bu kıza... Yoksa iyice sarhoş mu olmuştu? Sonu fena mı gelecekti bu gecenin? Ne yapmalı, nasıl davranmalıydı da, onu üzmeden bu geceyi rahat atlatmalıydı?.. Bir süre sorumluluk duyguları içinde çırpındı âdeta!

— İnanayım mı?

Diye sordu.

(Devamı var)

FALINIZ

KOÇ BURCU «21 Mart - 20 Nisan»
Başladığınız birçok işler tamamlanacak,
Fevkalâde dengeli bir haftaya girdiniz...
Müjdeler ışıl ışıl ufkunuzda yanacak,
Şanssızlık barajını çiğneyip, devirdiniz!

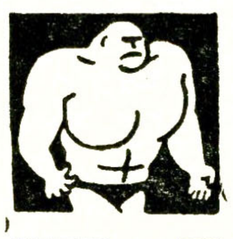

BOĞA BURCU «21 Nisan - 20 Mayıs»
Biraz da ev işleri düzenlenilmelidir,
Âdet haline gelen ihmali bırakınız...
İnsanı uyuşturan hisler yenilmelidir,
Âlem ne derse desin, işinize bakınız!

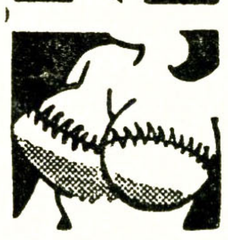

İKİZLER BURCU «21 Mayıs - 20 Haziran»
Soğukkanlılığınız, ölçülü zekânızla,
Beliren her güçlüğü mutlak yeneceksiniz.
Bu hafta umutlarla ve yepyeni bir hızla,
Özlediğiniz mesut güne ereceksiniz!

YENGEÇ BURCU «21 Haziran - 20 Temmuz»
Zamanınız bir hayli sıkıntılı geçiyor,
Kendinizi yeni bir işe vermelisiniz...
Artık akla karayı herkes kolay seçiyor,
Kimseye uymayan bir fikre ermelisiniz!

ASLAN BURCU «21 Temmuz - 20 Ağustos»
Bu hafta çok müsait yeni teşebbüslere,
İlkönce kolayları, sonra zoru halledin...
Parlak yıldızınızın söylediğine göre,
Büyük mükâfatı var sarfedilen gayretin!

BAŞAK BURCU «21 Ağustos - 20 Eylül»
Kendinizi ne kadar uzak sansanız bile,
Siz ona, onun kadar, her zaman yakınsınız...
En büyük kusurunuz olan kıskançlık ile,
Yıllardanberi ona yanlış yüz takındınız!

TERAZİ BURCU «21 Eylül - 20 Ekim»
Doğrusu varken yolun, eğrisine sapmayın...
Prensiplerinize daima sadık kalın!
Her söylenene kanıp, saçma işler yapmayın,
Ucu çekilir ama, kökü acır sakalın!

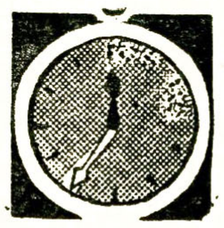

AKREP BURCU «21 Ekim - 20 Kasım»
Bu hafta başınızı bir yığın iş saracak,
Umduğunuzdan daha çok çalışacaksınız...
Birisi başınıza büyük bir dert açacak,
Herkese güvenmekten hayli yılacaksınız!

YAY BURCU «21 Kasım - 20 Aralık»
Yuvanızda bir hayli hâdiseler olacak,
Alışmadığınızdan, çok şaşıracaksınız...
Size artık boşuna vakit geçirmek yasak,
Mutlak bir rahatlıktan daha çok uzaksınız!

OĞLAK BURCU «21 Aralık - 20 Ocak»
Yaşadığınız günler hayli zorlu ve çetin,
Başarı ümidiniz, sabır göstermektedir...
Neresine gitseniz bu koca memleketin,
Ancak sabredenler ki huzura ermektedir!

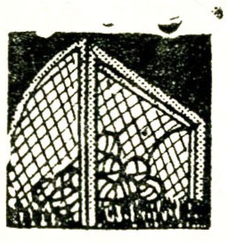

KOVA BURCU «21 Ocak - 20 Şubat»
Söz dinlemiyor diye ona kızmayın sakın,
Bir gün elbet anlayıp size hak verecektir.
Ufak tefek işleri bir kenara bırakın,
Azminiz her güçlüğü yerlere serecektir!

BALIK BURCU «21 Şubat - 20 Mart»
Ne işte, ne de evde huzurunuz kalmadı,
Eksilmeyen zorluklar bir hayli yıktı sizi...
Fakat mücadelesiz çıkmaz hayatın tadı,
Siz yine sağlam tutun, sönmeyen kalbinizi!

4 Bucaktan KARİKATÜR

UYUR-GEZER KADIN VE KOCASI!

-BANA BAK HATUN, SEN BU DELİKANLININ SAHİDEN TİRYAKİ OLDUĞUNA EMİN MİSİN?..

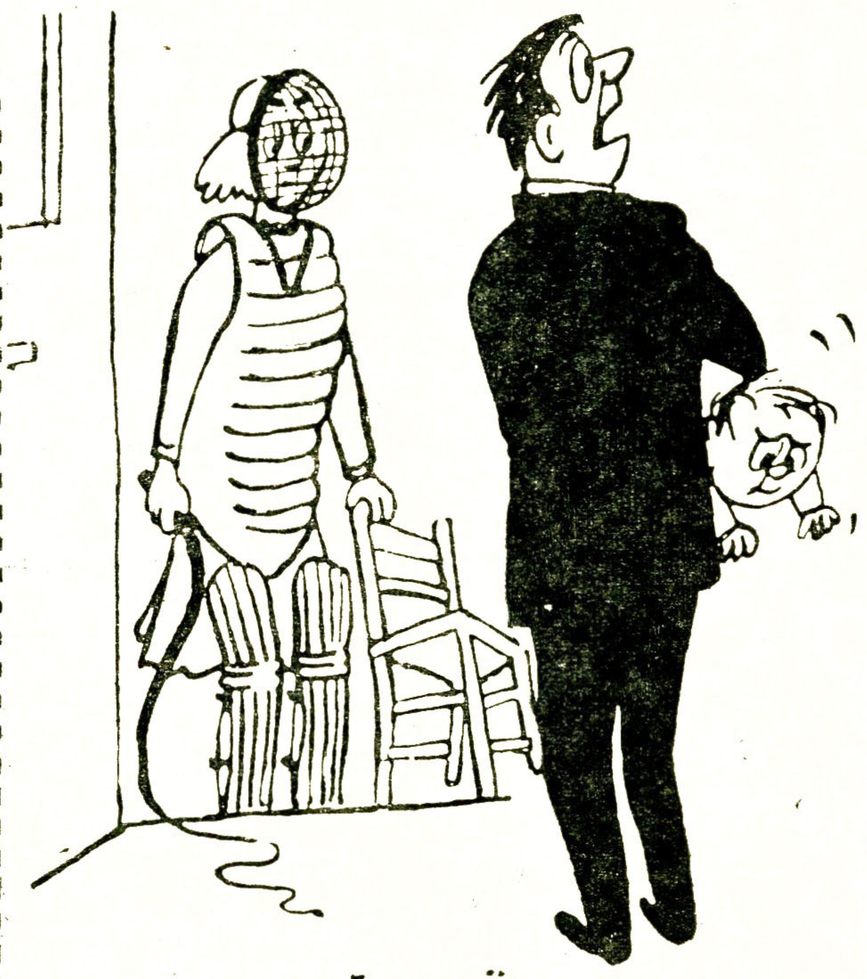

-HANIIIM... ÇOCUĞUN MÜREBBİYESİ GELDİ!

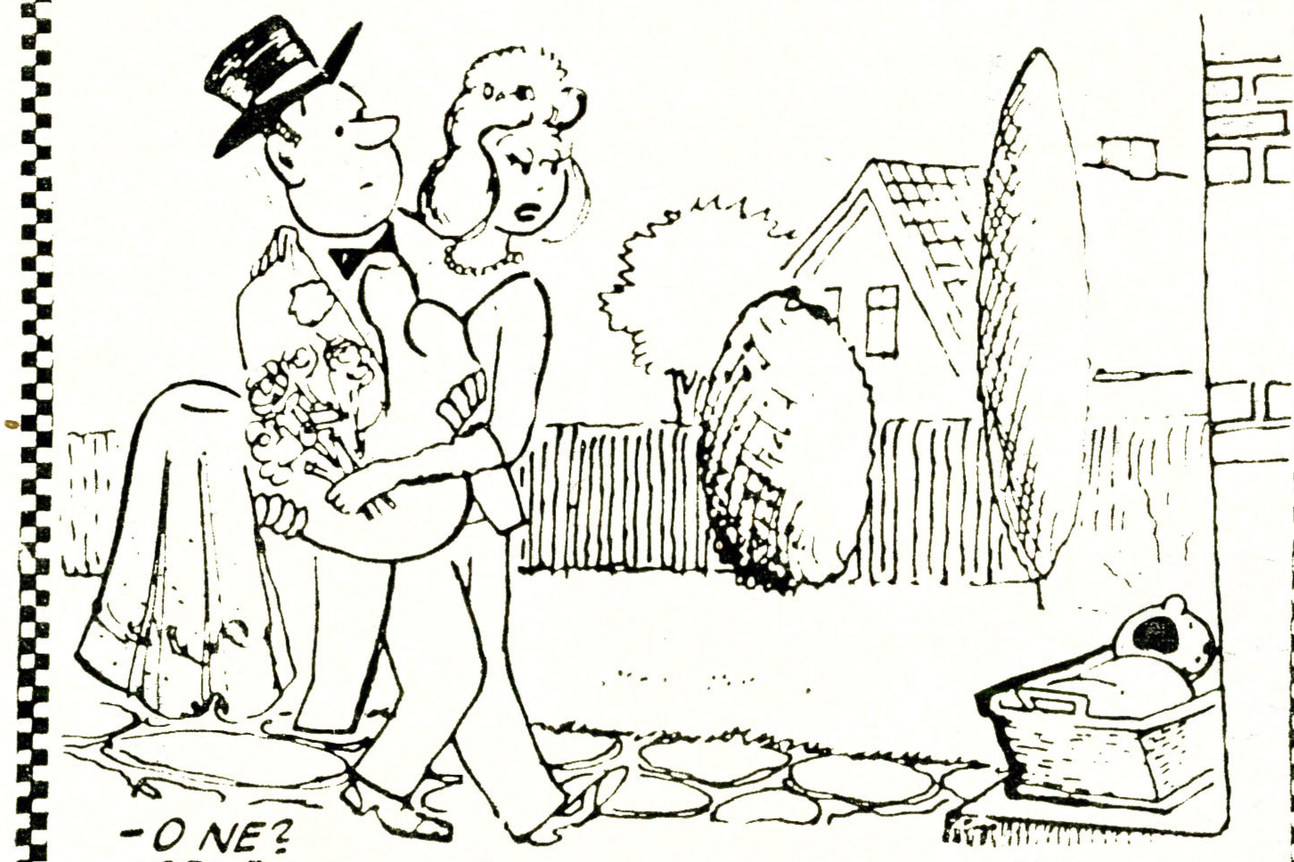

-O NE?
-SENİ ZAHMETE SOKMAMAK İÇİN BİR SÜRPRİZ!

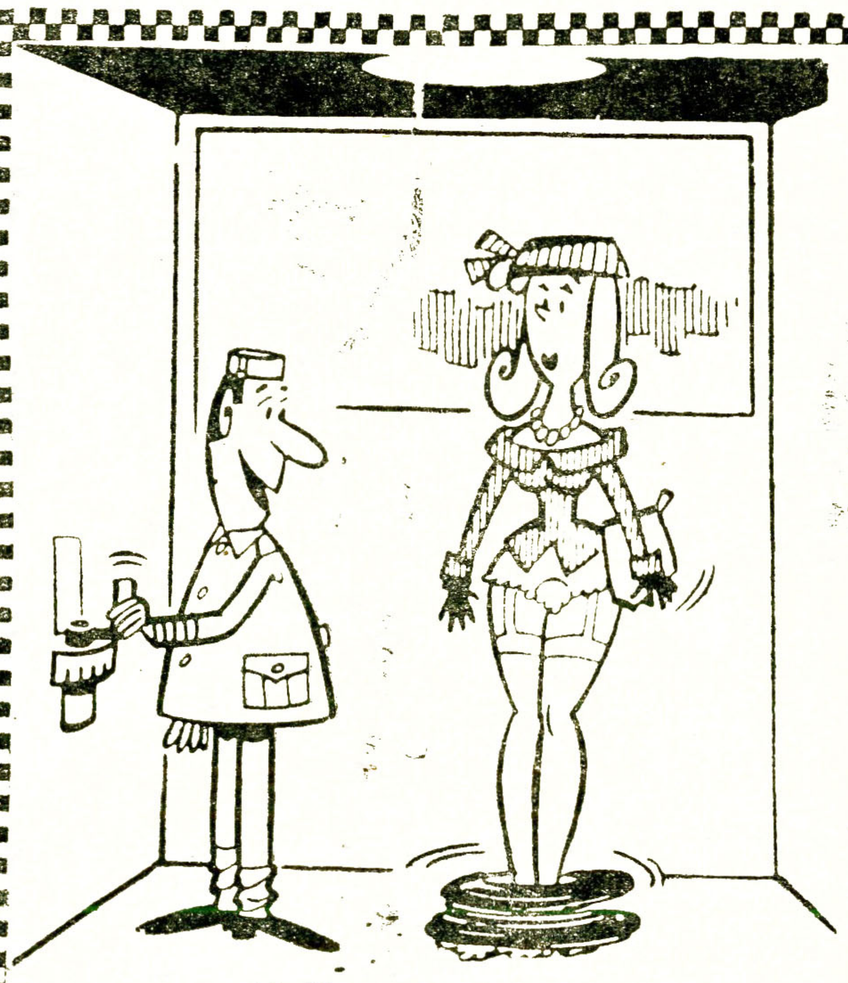

-ASANSÖRÜ BU KADAR HIZLI ÇIKARTMANIZIN SEBEBİ NE?

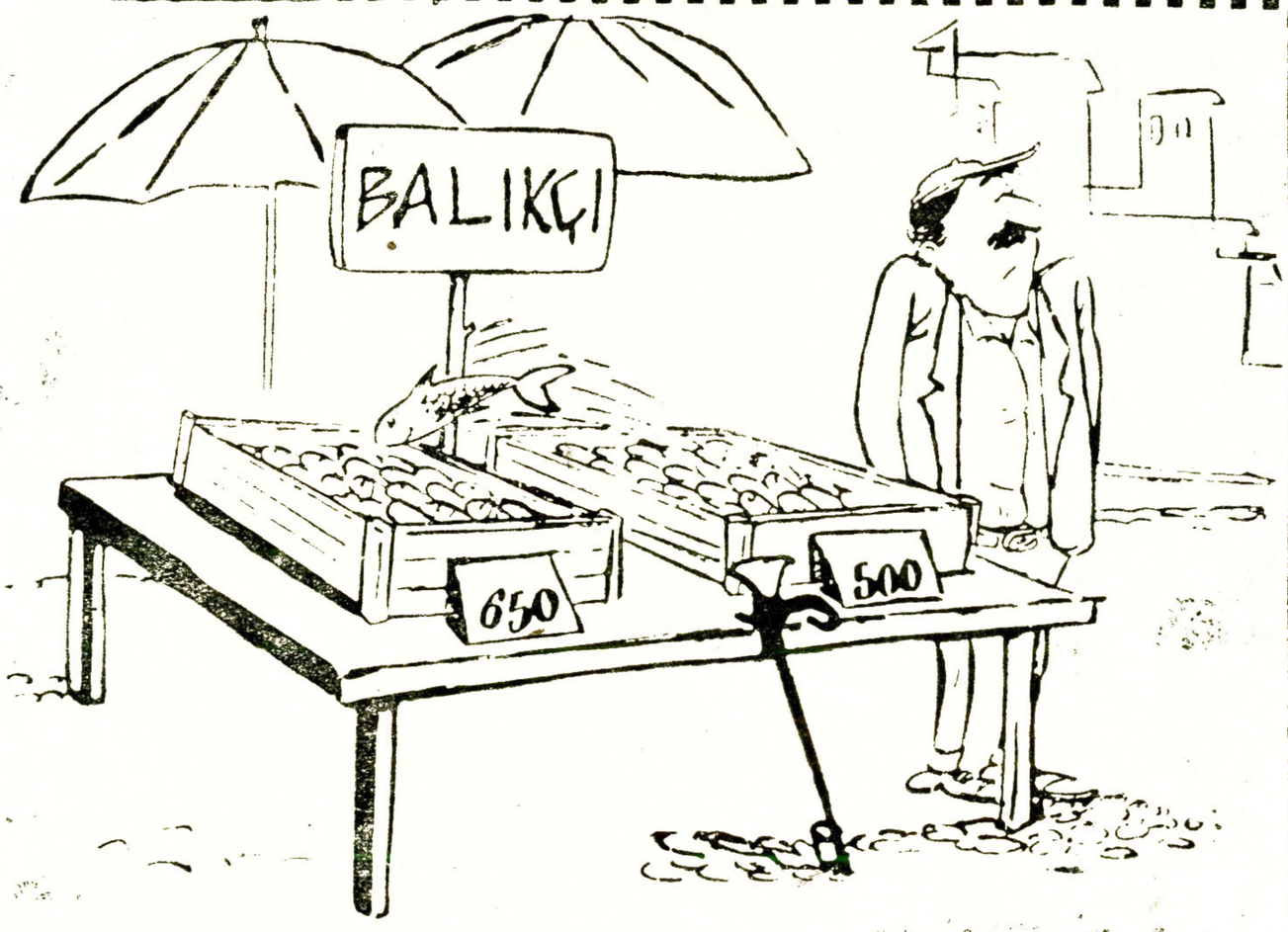

GURURLU BALIK!

25 x 35 EB'ADINDA

Merdane kalıbı dahil 3 adet merdaneli
Yeni imalât

EL PEDALI

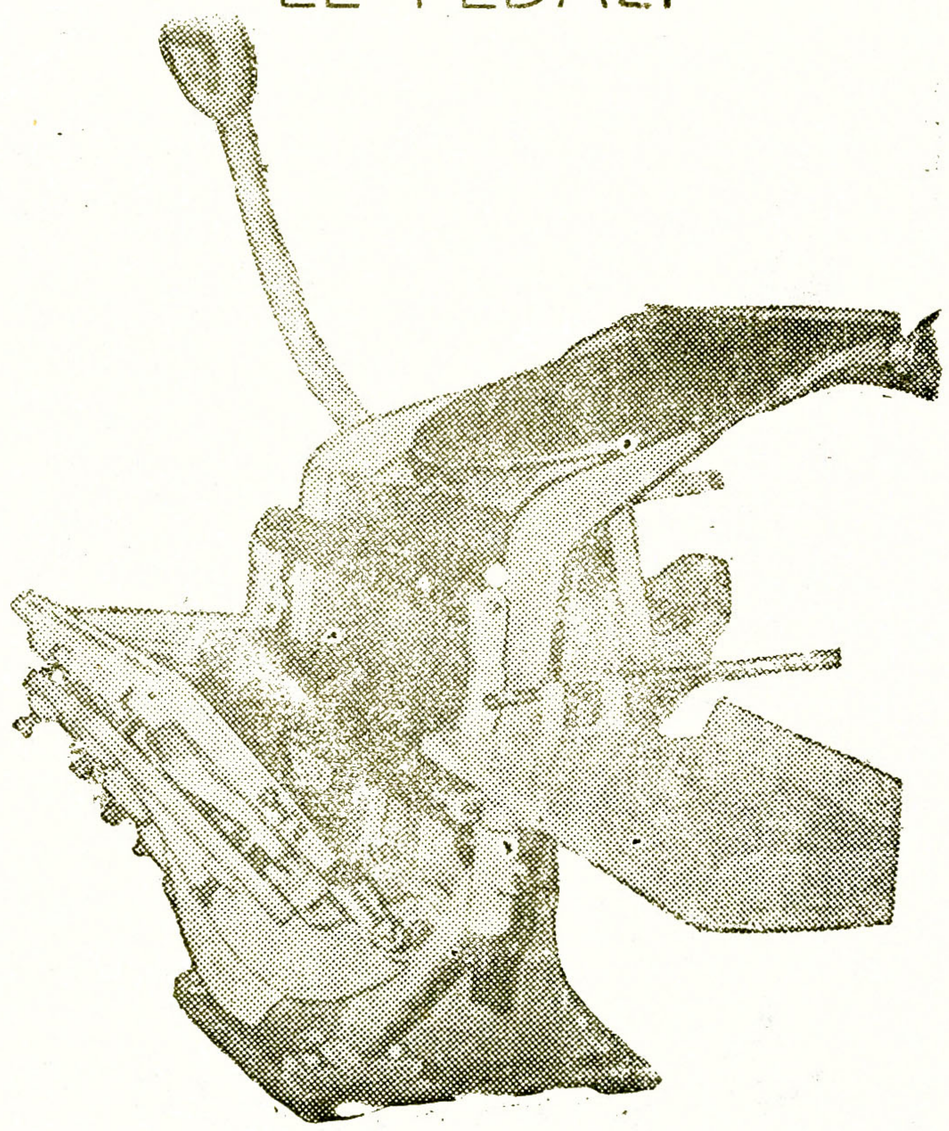

Satış yeri : Cağaloğlu, Hilâliahmer Cad. 5/3
OKYAY Matbaası - İstanbul
Telefon : 27 26 24 **(Amca : 65)**

başarıyolu

Kültür
Sanat
Edebiyat
Aktüalite
Siyaset

MECMUASI

BAŞARIYOLU'NDA BULACAĞINIZ KONULAR :

Edebiyat — Resim — Müzik — Sosyal Problemler — Filim ve Teknik — Çocuk Problemleri — Gençleri ve Büyükleri İlgilendiren Konular — En Yeni Moda Haberleri — Aile ve Kadın — Meşhur Adamlar.

Başarıyolu, günümüzün en yeni görüş, fikir ve bilgilerini sizlere takdim eder.

Eski sayılarını «Himaye-i Etfal Sok. Emek Han, No. 17 - Cağaloğlu» adresinden isteyebilirsiniz.

(Amca : 66)

Çocuklarınız için ...

Güldüren
Bilgi veren
Şahsiyet kazandıran

En Güzel Masallar:

		Krş.
1 —	**KAYBOLAN ŞEHİR** (Şehzade Hasan'ın akla durgunluk veren serüvenleri)	100
2 —	**KONUŞAN KATIR** (Şehzade Hasan'ın akla durgunluk veren serüvenleri)	»
3 —	**MIKNATISLI ADA** (Gemici Ahmedin akla durgunluk veren serüvenleri)	»
4 —	**YÜK TAŞIYAN HÜKÜMDAR** (Gemici Ahmedin akla durgunluk veren serüvenleri)	»
5 —	**KAYBOLAN KIZKARDEŞ** (Akla durgunluk veren serüvenler)	»
6 —	**CİCİ BERBER** (Akla durgunluk veren serüvenler)	»
7 —	**YERALTI ÜLKESİNDE** (Bilgin Erenus'un akla durgunluk veren serüvenleri)	»

Bu seriden çıkacak olanlar :

		Krş.
8 —	**HAYIRSIZ EVLÂT** (Akla durgunluk veren serüvenler)	100
9 —	**AY SULTAN** (Akla durgunluk veren serüvenler)	100
10 —	**TILSIMLI AĞLAR** (Akla durgunluk veren serüvenler)	100
11 —	**KELOĞLANIN MERAKLI SERÜVENLER**	100

Siparişler pul veya havale karşılığı isteyenlerin adresine hemen gönderilir.

KEMAL BAKI KİTABEVİ
Ticarethane Sok. No. 44/C
Sultanahmet - İstanbul
(Amca : 67)

Amcabery

-KOCAM SIHHATİMİZE ÇOK DÜŞKÜNDÜR... KİLO VERİP VERMEDİĞİNİ ANLAMAK İÇİN, HİZMETÇİYİ BİLE GÜNDE BİRKAÇ KERE YOKLAR!

-NE GÜZEL BİR GECE... KARANLIK BULUTLAR DAĞILMIŞ, GÖK PIRIL PIRIL...
-BIRAK ŞİMDİ HAVA RAPORU OKUMAYI DA, GİR ŞU YATAĞA!

-ANLAŞABİLMEK İÇİN BİRBİRİMİZE HERŞEYİMİZİ AÇMALIYIZ...
-İYİ CÜZDANINDAN BAŞLA:

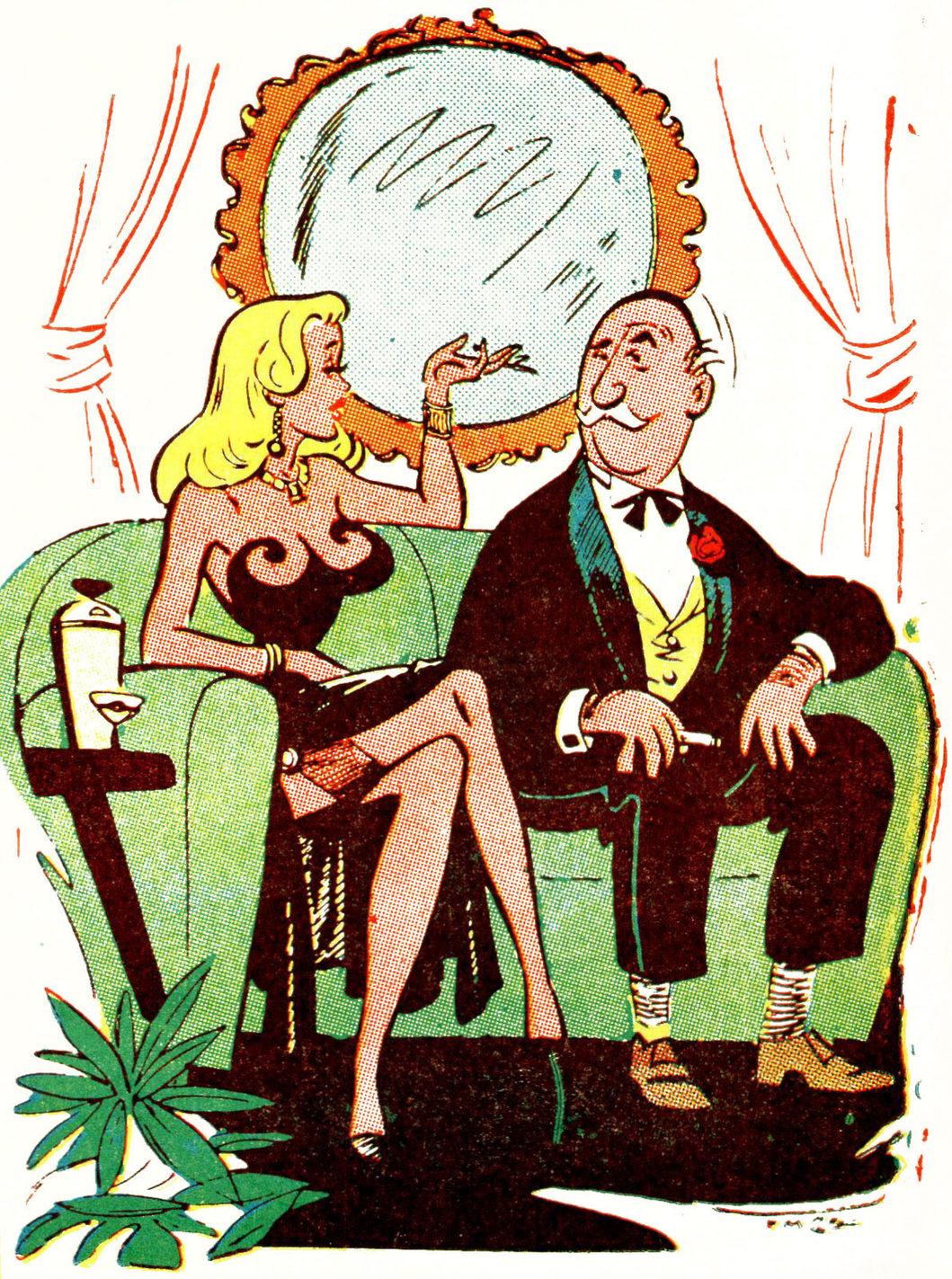

-SİZİ KOCALIĞA KABUL EDEBİLİRİM... BİRAŞIĞIM OLMASINA MÜSAADE EDERSENİZ TABİİ..